

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

Січень

1

January

1970

Патриція Килина

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVII. СІЧЕНЬ Ч. 1.

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць за винятком серпня
Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена
Лотоцька, Ірина Пеленська, Марта

Тарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату вислати
на адресу:

4936 N. 13th St.

Philadelphia, Pa. 19141

Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1970 ..... \$6.00
Піврічна передплата \$2.75
Річна передплата в Англії 1¼ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 15 н. фр.
Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 60 центів

Зміст:

П. Килина: Літній грім
З Новим Роком
М. Тарнавська: Книгочитання змалку
М. Кузьмович-Головінська: Шкільне
завдання
З. Галів: Українська молодь
Л. Б.: Успіхи молоді
Орг. референтка: Чи ви приєднували
членок?
У. Любович: Патриція Килина
О. К.: Осередок Дошкілля
А. Смеречинська: Куток Учительки
З. Галів: Ще раз пампушки
С. К.: Спіль спокійно!
О. Цегельська: На ялинку — на
ялинку!
Г. Бойко: Морозець
Н. Мудрик: Сніг
М. Гафткович: Золота гуска
Г. Чорнобицька: Подивись на ялинку

На обгортці:

На обгортці поміщена світлина Па-
триції Килини, талановитої поетки
нашої групи письменників у Нью-Йор-
ку, що її Ред. Колегія нашого жур-
налу обрала молодим талантом 1969
року.

OUR LIFE

VOL. XXVII. JANUARY No. 1

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.

4936 N. 13th St.

Philadelphia, Pa. 19141

Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$6.00 per year, half year
\$3.00. Subscription in Canada \$6.00
per year, half year \$3.00. Subscrip-
tion in England 1½ pound sterling
per year. Subscription in Australia
4 Austr. dollars per year. Subscrip-
tion in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July
3, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna. under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovich
c/o No. 7 887 93 de Paris
26. rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband

Haus der Begegnung
8 Muenchen 27
Rauchstr. 22

On the Front Page:
Poetess Patricia Kylyna

На терені США

1970

- лютого — Окр. З'їзд — Окр. Рада
США в Дітроїті
- лютого — Вишивані Вечерниці —
Окр. Рада США в Нью-Йорку
- лютого — Відзначення 10-ліття —
Окр. Рада США в Нью-Йорку
- лютого — Народа Культ.-Осв. Ко-
місії США — Окр. Рада США
в Нью-Йорку
- лютого — Хресини Відділу — 32
Відділ США в Нью-Йорку
- березня — Відкриття виставки на-
роднього мистецтва в Музею
м. Нью-Йорку — Окр. Рада США
в Нью-Йорку
- березня — Окр. З'їзд — Окр. Ра-
да США в Нью-Йорку
- квітня — Окр. З'їзд — Окр. Рада
США в Нью-Йорку
- квітня — Окр. З'їзд — Окр. Рада
США в Ютиці

КРИЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

Огляд фільмів, що тут подаємо,
оснований на перегляді журналу „Пе-
рентс“. Усі подані тут фільми відпо-
відні для дітей.

ДОБРИ ХЛОПЦІ І ПРОЙДИСВІТИ
— Good Guys and the Bad Guys.
Пригодницький фільм, в якому Роберт
Мічум грає ролю міського маршала.
ПРОЩАВАЙ, МІСТЕР ЧІПС —
Goodbye, Mr. Chips. Історія кохання
відлюдкуватого й несміливого вчителя
класичних мов. Його ролю майстерно
грає Пітер О'Туле. Його партнерка —
це молода акторка Пітела Кларк.
Фільм відзначений медаллю родини
за грудень 1969 р.

ПРОПАВ НІ ЗА ЦАПОВУ ДУШУ —
Hook, Line and Sinker. Комедія, в
якій актори Джеррі Луїс і Пітер Ло-
форд зображують чоловіка, заплута-
ного в підступ кредитової картки.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ЗАРОБІТОК — The
Italian Job. Крадіж золота у цій ко-
медії приперчена добрим діалогом.

ПОДОРОЖ НА ДРУГИЙ БІК СОН-
ЦЯ — Journey to the Far Side of
the Sun. Фантастичний фільм з уча-
стю модерних астронавтів, що виби-
раються в далеку, невідому дорогу.

Замовляйте куховарський зшиток

НАТАЛІЇ КОСТЕЦЬКОЇ

ПЕЧИВО

40 приписів різномодного печива

Ціна 1.50 дол.

Замовляти в Централі США

Патриція Килина

Літній грім

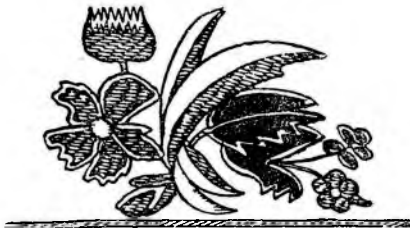
Україно, мов літня буря на моїм горизонті
мене чекаєш, і несеться до моїх вух, іздалека,
літній грім Дніпра, що пливе по небі.
Мов блискавки, твої пісні падуть на твоїм гори-
зонті!

і мов блики, твої доби;
мов літній вітер несеться до мене твоя свіжість;
і мов сині духи йде далекий дощ.
Україно, я чекаю твого дощу
мов літня пшениця, неспіла, ще зелена.
Моїй безмежності, ти безмежність —

моїй землі, земля.
Мене топчуть копита і колеса твоїх ворогів,
мене ріжуть твої жакіття й жатки.
Хоча тебе не знаю, пізнаю твоє небо,
бо ношу в душі мій власний степ.
Колись тебе побачу, мов себе.

Інші ріки плывуть по землі,
А Дніпро по небу.
Україно, хай лунає
по цілім світі твій літній грім.

Зі збірника „Слово“

З Новим Роком

Розпочинаємо цей новий рік редагування нашого журналу з відновленою вірою у потребу і доцільність нашої праці. У минулому, ювілейному році провели ми запитник, даючи змогу читачам висловити свою оцінку нашого журналу. Хоч відповіді були назагал похвальні, тут і там відчувалось натяк на потребу змін. І це вповні раціонально. Зміни, які вони не були б, є ознакою живучості. А ми є громада, яка живе і прагне розвитку, а не заскорузлості у змісті чи формі, лиш тому, що вони освячені минулим. Висловом читачі підказали нам кілька думок, які й доводять до певних змін. Зміни ці включають не лиш форму, а і зміст журналу.

У змісті передовсім відчувається потреба заторкнути ряд пекучих питань, які хвилюють не лиш наше жіноцтво, а взагалі цілу нашу громаду. Питань цих надміру багато й усіх їх на наших сторінках неможливо було б, не то що обговорити, а навіть заторкнути. Тому вибираємо ті, що найбільш на часі. До них належать між іншими питання двомовності у нашому зорганізованому житті та зв'язана з ним проблема навчання української мови на всіх рівнях. Час покаже, які питання наспіють у дальшу чергу.

Постараємось обговорити ці питання безсторонньо, але маємо надію, що наші читачі не остануть байдужими до них, а висловлять свою думку. В тій цілі розпочинаємо рубрику „листів до редакції“, щоб Ви могли ствердити, в'яснити, чи оборонити своє становище. Заохочуємо Вас користатись цією нагодою. Цим Ви додаєте охоти нам до дальшої праці.

А редакція ці своєї сторони ще раз хоче висловити Вам побажання знайти у цьому році не лиш задоволення у Вашій праці, але також і успіх. Хай Ваші заміри сповняться на користь не лиш Вам, а й цілому нашому суспільству.

З Головної Управи СУА

Наші виховні завдання

Мета виховної дії — це збереження української ідентичності в новій країні поселення. Завдання виховання української людини, це завдання української родини — а в першу чергу української матері.

Три головні проблеми стоять перед нами: 1. Дошкілля, 2. Підлітки, та 3. Мішані подружжя.

Підставою творення українського середовища це українська Світличка. Вона крім виховання дитини фізично, інтелектуально і морально, через відповідну тематику зайнять, дає дитині почуття окремішності. У Світличці дитина пізнає таких самих, як вона, маленьких українців, дружить із ними, відтак разом переходить до передшкілля, до молодечої організації, де колись із того самого дошкілля вибере собі друга на все життя. Тому двадцять літ, організуючи школи українознавства, ми не організували дошкілля рівночасно. Нині маємо наслідки того. Батьки не мають зрозуміння для виховання дитини, що повинно починатись вже у Світличці. Дитина, що приходить до передшкільної класи, дуже часто не знає української мови, почувается чужо в ріднім середовищі, бо вона вивчила мову дошкілля сидючи при телевізії, та подружилася з дітьми іншої національності у суспільській забаві.

Друга проблема це справа — підлітків. Вони тривожать нас усіх, а головню своїх рідних матерів. Підпадають під вплив оточення, насякають усім, що так протилежно українській духовості. Відділи СУА у своїй виховній праці тому вікові повинні присвятити належну увагу: 1. Організувати Гуртки Книголюбів, 2. Гуртки самодіяльності, в яких можна зайняти молодь писанням писанок, робленням кераміки, чи вивченням вишивки. 3. Навчанням народних і товариських (сальонових) танків. Відтак можна уладити пописи молодих талантів тощо.

Важною і тепер дуже актуальною справою, як наслідок незорганізування українського середовища, це справа м і ш а н и х п о -

д р у ж . На ту тему пишеться дуже багато, подається їх дуже великий відсоток. Деякі вважають це кінцевим злом, другі попадають у дуже гострі конфлікти із власними дітьми. Як усунути лихо? Українське середовище, де українська молодь мала б нагоду нав'язати особистий контакт, зустрічі, забави, клуби у гарних українських домах для молоді, думаю, як не розв'язали б тієї проблеми, то бодай запобігли б її швидкому ростові. Належить Відділам СУА нав'язувати співпрацю з молодечими організаціями. З проводами організацій передискутовувати ту проблему, пропонуючи свою поміч у розв'язці. Разом із молодечими організаціями улажувати зустрічі молоді, забави, запрошуючи на них не тільки членів даної організації, але загально українську молодь.

Та щоб запобігти лихові на будуче, щоб ті проблеми не росли, щоб ми не тратили молоді у злім дошкіллі, чи у мішаних подружжях — то основним завданням у виховній дії є посилити акцію творення Дитячих Світличок згідно з ухвалами Конвенцій СУА, та домовленням зі Шкільною Радою УККА. Світлички це підстава українського середовища, яке одинок може розв'язати проблему збереження української ідентичності, виплекати сильне почування українського походження, скріпленням ідеалів, що збережуть українську молоду людину. У співпраці з Осередком Дошкілля слід поставити Дитячі Світлички на належнім педагогічнім, методичнім, та адміністративнім рівні. Осередок Дошкілля — це платформа, на якій СУА повинен дістати допомогу української громади, не тільки у матеріальнім розумінні, бо справа відповідного виховання і збереження молодого покоління, це справа нас усіх.

Місяці січень і лютий є призначені у діяльності СУА розгорненню виховної дії, головню організації Дитячих Світличок. Підготовою до організації Світличок повинні бути систематичні Дитячі Зустрічі, ведені за відповідною програмою, та під фаховим про-

---

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

повідомляє, що

КОНКУРС НА ІКОНУ СВ. ОЛЬГИ

продовжений до
30. квітня 1970 р.

Запрошуємо до участі в Конкурсі всіх українських мисткинь! Праці прохаємо надсилати до Українського Інституту Америки у Нью-Йорку, подаючи прізвище авторки в заліпленій коверті

Ukrainian American Institute
2 East 79th St.
New York, N. Y. 10021

ФУНДАЦІЯ ім. Лесі і Петра Ковалевих

при Союзі Українок Америки
пригадує, що вже проголошено

ДРУГИЙ НАУКОВО-ІСТОРИЧНИЙ КОНКУРС

на історичну працю (монографія)
з реченцем: 31. грудня 1970 р.
Твори надсилати у трьох примірниках на адресу Централі Союзу Українок Америки

МОЛОДИЙ ТАЛАНТ 1969 Р.

Ухвалою Ред. Колегії Нашого Життя вибрано молодим талантом 1970 року поетесу Патрицію Килину. Радіємо цим вирішенням, що впроваджує цю молоду авторку з Нью-Йоркської літ. групи у наш кругозір. Життєписні дані і творчість її окреслені в інтерв'ю пера Уляни Любич у цьому числі. Вітаємо нац молодий талант 1969 р. і бажаємо успіху в дальшій літературній праці.

водом. Це стрічі, де діти у свобідній атмосфері пізнають себе, та зав'язують дружбу. Приготовляймося вже тепер до тієї акції. Постараймо списки дітей, переговорім з батьками. Піднайдім відповідне приміщення, та фахову особу, що любить дітей, і посвятить їй свій вільний час. Не забуваймо, що хто не виховував би українську дитину, все перед історією за неї відповідати буде її мати, її перша виховниця і вчителька.

Олена Климишин
Виховна Референтка
Гол. Управи СУА

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1970

Книгочитання змалку

Про книжки й книгочитання багато написано. Є багато „золотих думок“, приповідок, крилатих фраз про книжку. Каже народня мудрість, що „книга — це ключ до найглибших тайн життя“, що книга „подібна воді, що скрізь пробиває собі дорогу“, що вона „не знає ні кордонів, ні віків часу“. В старому київському літописі написано, що „книги — це ріки, що зрошують землю“. Всі ми знаємо ваговиті своїм значенням рядки із вірша Івана Франка, що їх ми часто цитуємо без глибшої застанови: „Книги — морська глибина. Хто в них пірне аж до дна, той хоч труду мав досить, дивні перли виносить“.

Чому така увага книжці? В чому власне криється оця особлива вартість книгочитання, що про нього стільки пишуть і говорять? І чому така вже справді велика увага книгочитанню молодих людей — чому стільки заохоти, а то й примусу, щоб спонукати до читання дітей і молодь?

Людина живе одним тільки життям, і це маленьке людське життя обмежене певним простором і певним часом. Навіть найдовший вік однієї людини є незвичайно коротким епізодом, якщо його порівняти із тисячеліттями людської цивілізації. А життєвий простір однієї людини часто обмежений до якоїсь одної місцевості — до одної цяточки на гльобі нашої планети. Навіть люди, які багато подорожують, можуть пізнати тільки невеличку частинку нашої землі, та й то тільки поверховно, а що вже казати про всесвіт?

Без письма і без книжок, за допомогою самої тільки говореної мови, людина може творити вже складну культуру і передавати її з покоління в покоління. Але письмо і книга — це вже безконечна людська пам'ять, яка дозволяє людині вирватись із обмеженого простору і часу — це та пам'ять, яка дає змогу до здобутків одного покоління додавати щораз новий досвід, щораз нове пізнання.

В складному світі нашої цивілізації людині, яка не читає нічого взагалі — жити трудно, а то й

неможливо. Але велика більшість людей обмежує своє читання до абсолютного мінімуму — зокрема дорослі люди, що їх не заохочують вже до читання ні школа, ні вчителі, ні виховники. Це ті дорослі, що їм у дитинстві не відкрилось магичне царство книг, які не набули в дитинстві звички читати, а через те втратили можливість жити не маленьким простором і часом одного людського життя, а життям цілого людства — вічного, багатогранного, безконечного.

Дитинство, що не дало дитині в руки ключа до світу книг — це втрачене дитинство. Звичка читати, придбана в дитинстві, дає запоруку повного і цікавого життя.

Дитина вже з батьківського дому повинна вивести любов і цікавість до книжки. Дошкільнята — найпильніші і найбільш вдячні слухачі. Батько чи мати, що самі захоплюються книжками, з великою насолодою згадуватимуть колись ці наймолодші роки своїх дітей — роки голосного читання, ці спільні мандрівки в країну казки. Для першого знайомства малої дитини з книжкою найкраще надається поезія. Чар поетичного вислову своєю ритмікою, своєю музикою виходить в дітей естетичний зміст та відчуття милозвучності мови. Діти легко запам'ятовують віршовані тексти, а запам'ятані тексти в свою чергу служать постійним джерелом для поширення дитячого словника. Батьки, читаючи вголос, самі улягають чарові читаного, а їхнє захоплення передається й маленьким слухачам. Голосне читання дітям дошкільного віку, атмосфера батьківського дому, в якому повновартісні й цікаві книжки завжди дітям доступні, та в якому дорослі самі теж книжки читають та люблять — залишає сліди на ціле життя. Цей перший етап — часто вирішальний. Модерна психологія вчить, що характер людини формується в перші її, найраніші роки. Тоді теж закладаються і фундаменти для книгочитання.

Школа дає дитині вміння читати та розвиває щораз краще її володіння мовою. Школа дає теж по-

стійний поштовх, а то й примус до книгочитання. На цьому етапі часом виникають перші проблеми для декого з дітей, які в перші дошкільні роки не нав'язали приємного знайомства з книжкою, батьки яких самі не читають, ні собі, ні дітям, а всю надію покладають на шкільний примус читати. Якщо юні читачі не зв'язуватимуть із читанням приємних асоціацій, глибших переживань, якщо вони у шкільній лектурі не знайдуть внутрішнього задоволення, а тільки прикрий небажаний обов'язок, то з таких школярів навряд чи виростуть дорослі читачі.

Батьки, виховники в молодечих організаціях, учителі, та всі, хто має вплив на розвиток дітей, повинні розвивати й поглиблювати дитяче зацікавлення книжкою, зацікавити дітям звичку читати, нав'язувати дружбу між дитиною і книжкою і нав'язувати її в такий спосіб, щоб вона залишилась живою на ціле життя.

Як це робити? Як добитись успіху? — Дозвольте висловити на цю тему кілька суб'єктивних думок та подати деякі сугестії.

1. З читанням повинні бути зв'язані приємні враження. Дітей треба зацікавити, захопити книжками. Тому книжки треба вибирати уважно, щоб вони були не тільки літературно вартісними, але й цікавими для тих дітей, що їх мають читати. Примушувати дітей до читання книжок, які їм нецікаві і які їм не підходять, може принести часом більше шкоди, як користі. З другого боку, дитині, яка рветься читати якунебудь книжку, не треба цієї книжки відбирати чи забороняти. Найважливіше тут: дати змогу дитині пережити радість читання, особливе захоплення, яке відоме всім, хто знає, що значить „загубитись у книжці“ чи „потонути в книжці“.

2. Книжки мусять бути доступні. Якщо дитина не має власних книжок удома, не позичає їх з бібліотеки, не бачить їх на сходах, у світличці, у школі, то в неї трудно розбудити зацікавлення читанням. Книжки мусять бути присутні

фізично, про них треба говорити. Дитина мусить бачити, що батьки і виховники самі люблять і читають книжки. Якщо під рукою в дитини є постійно цікаві і вартісні твори, то не треба журитися, якщо такий дитині вряди-годи попадуться в руки книжки другорядного сорту. Добрий смак для літератури треба вирощувати роками: якщо дитина читає багато добрих книжок, вона з часом сама почне розрізняти літературно-вартісні твори від творів низької якості.

3. Треба дітей заохочувати й спонукувати до читання. Це можна робити спільним обговорюванням прочитаного, нагородами, конкурсами, імпровізованими драматичними виступами, грами, відвідинами бібліотек і книгарень. Варто заохочувати дітей, щоб вони вели записник прочитаних книжок: це дає дітям сатисфакцію довшого вчинку, вчить їх запам'ятовувати прізвища авторів та заголовки та дає перегляд прочитаної ними лектури. Кожен вияв дитячого зацікавлення книжкою треба підкреслено оцінювати й нагороджувати: виявлена материнська радість з приводу дитячого успіху в читанні, прилюдна похвала, а то й нагорода у формі якогось подарунку, допоможуть утривалити звичку читати та зв'язуватимуть книгочитання із приємними асоціаціями.

4. Нам, емігрантам, що живуть у чужих країнах, залежить особливо на тому, щоб діти читали якнайбільше книжок українською мовою. Це не значить, що їм треба забороняти чужомовну лектуру. Заборона якогонебудь читання в принципі підриває книгочитання взагалі. Шовінізм веде до обмеженої провінційності, і зрештою, в наших умовах, коли діти наші мусять зростати двомовними — це був би звичайний абсурд. — Діти повинні читати на різних мовах, вміру своїх вмілостей, і таким способом не лиш поширювати горизонти свого розуміння світу, але й поширювати засяг свого володіння різними мовами. Забороняти чужої лектури не треба — але треба створити такі умовини, щоб дитина не обмежувалася самою тільки чужомовною лектурою. Українській дитині, що зростає в чужому оточенні, зокрема важливо

нав'язати дружбу з українською книжкою, бо тільки українська книжка зможе дати дитині досконале володіння рідною мовою і тільки за допомогою української книжки може молода українська людина, що живе поза батьківщиною, знайти нерозривний душевний контакт із культурою свого народу.

5. Книжки повинні бути достосовані до віку та спроможностей читачів. Треба мати на увазі, що зацікавлення в юних читачів дуже різноманітні, що залежать ці зацікавлення і від віку, і від статі, і від оточення, в якому дитина зростає, і що ці зацікавлення міняються.

Дошкільнята виявляють звичайно більше зацікавлення казками та віршами. Зокрема поетична форма вислову дуже відповідна для цього віку. Для голосного читання дошкільнятам дуже підходять народні казки, що їх можна набути або позичити в бібліотеці в різних виданнях, віршовані оповідання такі як напр. Багряного „Казка про лелек і Павлика мандрівника“, Полтави „Слон по Африці ходив“, Савицької „Три казочки“.

В дошкільному віці варто зробити і перше знайомство з поетами. Існують на книгарському ринку гарно ілюстровані, спеціально для дітей підібрані поезії Шевченка (напр., „Тече вода з-під явора“), Лесі Українки („Тиша морська“), Олександра Олеся („Від льоду до льоду“). Голосне читання дітям дошкільного віку може і повинно охопити широкий діапазон дитячої літератури: діти змалку залюбки слухатимуть клясиків світової літератури Андерсена, Грїмів, Івана Франка. Голосне читання дітям повинно продовжуватися і в шкільному віці, як доповнення для самостійного читання дітей. І тоді воно поступово може охоплювати щораз складнішу лектуру. Для першого самостійного читання наймолодших читачів варто підбирати книжки багатоілюстровані і невеликого розміру. Дуже надаються для цього такі видання як „Людина й собака“, „Дідова ріпка“, „Івасик-Телесик“, „Кирило Кожум'яка“, „Коза-Дерева“, Наріжної „Казка про трьох ведмедиків“, Братів Грїмів „Червона шапочка“ ітп.

Діти молодшого шкільного віку виявляють звичайно зацікавлення розповідями про звірят і природу, пригодницькими оповіданнями, гуморесками. Прикладами книжок про звірят і природу можуть служити „Лісові казочки“ Іваненко, „Сойка - штукарка“ Завадовича, „Про горобця — славного молодця“ Сірого; серед пригодницьких оповідань великою популярністю серед дітей втішаються такі книжки, як „З татарської неволі“ та „Козацька помста“ Чайковського, „Козацька дитина“ Бандурака, „Михайлик“ Дмитренко, „Пригоди Юрка козака“ Петренка, „В країні сонячних зайчиків“ Нестайка, і ін. До гумористичних творів, що радо сприймаються вже в цьому віці, треба зарахувати „Лиса Микиту“ Франка, „Казки моїх братів“ Неходи, „Цар Плаксі та лоскотон“ Симоненка та з чужої літератури: „Доктор Айболит“ Лофтінга, „Вінні-Пух“ Мільна, „Пригоди Цвяшка“ Порка-Арджілі. Деякі діти молодшого шкільного віку, зокрема дівчата, особливо люблять читати розповіді про життя в родині, про своїх однолітків в інших часах, чи в інших країнах. Прикладами для книжок цієї категорії можуть служити „Свекор“ Васильченка, „Ялинка“ Коцюбинського, „Чарівна хустина“ Забіли, „Олеся“ Грінченка, „Снігова королева“ Андерсена, „Легенди про Христа“ Малицької. Крім казок, оповідань і віршів дітям шкільного віку варто запізнатись вже теж із творами не белетристичного жанру, хоч і написаними в приступній формі: до таких творів належать напр. „Подорожі і пригоди Миклухи-Маклая“ Полтави, „Як Юрко подорожував на Дніпрові пороги“ Стешенка, „Чарівні оповідання“ Владка, „Світова мандрівка краплини води“ Сірого, „Слово про Ігорів похід“ Забіли.

На допомогу батькам і на радість дітям існують, крім книжок, теж і платівки із награними для українських дітей текстами. Найкращими з-поміж них є дві платівки казок у мистецькому виконанні Олімпії Добровольської, що знайомлять літворю із високоякісними текстами Багряного, Забіли, Неходи, Іваненко. Вони найкраще підходять для дошкільнят та для дітей (Докінчення на ст. 10)

Шкільне завдання

(Уривок із оповідання)

Дня 8. листопада 1969 р. відбувся заходами 43 Відділу США у Філадельфії авторський вечір Марії Кузьмович-Головінської. Із відчитаних там уривків із недрукованого ще оповідання „Портрет“ подаємо один, що змальовує переживання молодої дівчини у школі.

Шум смерік біля рідної хати.

Люба з насолодою переглядає кімнати. Залишилось ще кімната батьків.

Струм соняшних променів на стіл, на розкрити книжку. Цікавість перемагає. Це свіжо спроважений батьком катехизм Шпірага. Унизу правої картки написано:

„Злих книжок... романів... не читати, бо це шкодить і на будуче життя...“

Ці написані букви такі дуже виразисті, а до того такі осяяні сонцем бойківських гір, у кімнаті така тиша... а кімната аж сяє свіжістю, чистотою, променів соняшних так багато... так багато, що аж дивно, як сонце не скупало їх у цей мент.

Душа схильна до найбільшого чину, вона наче б уся відкрилась і Люба думає:

...Я ніколи цього робити не буду! Не буду читати поганих книжок! Хочу бути доброю, чесною дівчинкою! Так! За всяку ціну бути такою!

Навшпиньках, наче б окрилена висувається з кімнати. Радіє невимовно. Наче б найшла неоцінений скарб, бо має тайну, якої не мусить нікому говорити і може заховати глибоко, на дні душі.

Не бере вже до рук кожної книжки без розбору. Вперше перелистковує, якщо вважає, що не повинна її перечитувати — відсуває з якнайбільшим спокоєм.

Щаслива на великому соняшному подвір'ї, коли на порозі хати жмурить очі і муркоче пухнаста кицька, коли ласиться до неї пес Пагат, коли ластівки увихаються і притулюються до своїх гнізд по під крівлі хати і господарських будинків.

У святкові дні, попри подвір'я приходства, стежинкою від своєї загороди Сефта та Марійка до церкви. Багато людей у пестрих одягах ширшою стежинкою вперед загород, поміж хвилюючі загони

збіжжя. Наче б квіти швітуть яркі краски святкових мальованок-хусток на головах газдинь, відданиць і дівчаток.

Люба з насолодою приглядається до пишновбраних парохіян батька. Насичується соняшним простором кругом хати й лискучою зеленню і... так їй добре біля рідних воріт й плотика, що пахне живицею.

Пишновбрана Сефта вже струнка чорнявка. Марійка малого росту і на ній не увидатнюється так пишний бойківський стрій. Коси ті самі у Марійки, та сама плямка на обличчя, лиш дещо більша.

Вони, при зустрічі з Любою, ніяково всміхаються. Засоромлені крадьки обсервують її. Розмова не в'яжеться.

На дзвіниці б'ють дзвони на Службу Божу. Їм спішно. Люба дожидає мами. Погляд далше за Сефтою й Марійкою по стежинці.

— Чи знає Сефта, яка вже дуже, дуже гарна! Я і не вмилась до неї! Чому соромляться мене?

І сама собі дає відповідь:

— Вони певно думають: ми і ти

43 Відділ США у Філадельфії влаштував 8. листопада 1969 р. авторський вечір письменниці Марії Кузьмович-Головінської.

Стоять зліва на право: пп. Слава Оранська, Аня Максимович, Ірина Пеленська-Пасіка, Марія Кузьмович-Головінська, письменниця, о. парох Василь Головінський, Осипа Грабовенська, Люда Чайковська, Ольга Ковальчук, голова Відділу, Марія Райнер, культ.-освітня референтка. Двоє молодих з-перед — це Нестор і Леся Максимовичі, внуки письменниці.

Authoress Maria Holovinsky was feted by UNWLA Branch 43 in Philadelphia, Pa.

— це вже інші світи... ані нам до тебе... ані тобі до нас...

Повстає в душі невимовний жаль за дитинством, за хвилинами, проведеними у їх хатах біля кужіля, біля кросен, за прогулянками в лісі по ягоди, навипередки з вивірками й водою проти бігу ріки...

У будні потягає полонина. Долучується пані Дора, Наталка, Федуся. Пахощі полонинські, перемішані запахом живиці, оп'янюють, як завжди. Хоч ягід багато — не хочеться збирати. Люба блукає поміж галявинами, розглядається й шукає — сама не знає, чого.

Таке багатство краси, яку так любить притаєною любов'ю й наче б боялася втратити це п'янке довкілля та й згортає якнайширше розпростертими раменами у закутки своєї душі.

Її томить безліч вражень. Уста печуть спрагою. Надибує хрустальну криничку поміж смереками і п'є поспішно цю ледяну воду. Вона й черпає її повними пригорщами, що пахнуть папороттю й гілками смерік. Яка розкіш...

А дальше... сильна простуда і вакації змарновані. Кашель домучував. Так і поїхала до Львова.

Тітка Гена завела до лікаря д-ра Паньчишина.

— Вона надто поважна на свій вік. Йй треба більше товариства та багато розваг, заявив лікар, пильно обсервуючи Любу.

Була дивно заскочена заввагою лікаря. Не бажала нічого більше від життя поза тим, що мала.

З товаришками вона зжилася і почувалась добре. Раділа кожною лекцією фортепіану в улюбленої пані Софії. Вуйко Петро дбав усе про те, щоб мала що читати. Сам вибирав книжки і сам Любі давав. Від жінок-письменниць вимагав вуйко багато ніжності. Мав переклади зі світової літератури і журнали. До бібліотечної шафи Люба ніколи сама не йшла, вповні довір'яла виборів вуйка. Давав оповідання, ніколи збірок поезій. Кобиланська, Коцюбинський, з польських авторів — Ожешкова, Конопнічка, переклади оповідань шведських, індуських, японських авторів, подорожі морем і інші.

Люба радо читала все, що дістала. Не діставала ніколи книжки, яка могла б розбурхати уяву та грати на нижчих почуваннях. Вуй-

ко любив гарні описи природи, шляхетно виведені типи людей в оповіданнях і це давав Любі.

Вибрав гарний фортепіан, що його спровадили для Люби батьки на приходство.

А шкільні дні перебігали один за одним, скапували наче б осінні листки з дерев. Стелились під ноги і розсівались покинуті, призабуті.

На годині української мови вперше домашнє завдання на вільну тему: *Per aspera ad astra*.

Люба ніяк не могла дати ради з цією темою. Скільки разів не починала писати і завжди невдоволена. Остався лиш один день до реченця — віддати завдання.

Люба прямо у тривозі: — Що буде?

Залишився одинокий рятунок просити Небесну Матір за поміч. Перед сном клякає побіч своєї софи і молиться.

— Мати Небесна, допоможе! Я не спосібна написати цього завдання...

З надією на поміч заснула. А в сні з'являється картиною ціле завдання:

Перед Любою стрімка, скалиста збіч з різними доріжками. Доріжки йдуть у різних напрямках, скісно до самого вершка. Одна, одинока доріжка — пряма. Стрімка й ховзька. Люба вибирає доріжку пряму тому, що найкоротша. Вона прямо перед Любою пнеться вгору. Ступає по ній. Не оглядається. Знає одне: має дійти до вершка гори. У половині дороги оглянулася і от-от була б упала, але кущик, одинокий кущик, що ріс при тій доріжці, став у пригоді. Зловилась його судорожно рукою й прийшла до рівноваги. З усією напругою йде дальше, усе вище, усе вище... до самого шпиля. Дійшла! Нарешті дійшла! На шпилі гори прегарна поляна з безліччю квітів та чарівним співом птахів. Це одна краса і щастя, яке полонить усю увагу і вливає в душу безмірну насолоду...

Пробуджується і відчиняє очі. — Є завдання! шепочуть уста.

Усе стоїть живе перед очима й легко можна буде написати. Безмірно дякує Небесній Неньці за поміч.

Пише завдання і на превелику радість, вперше дістає найкращу

ЮВІЛЕЙ ГЕТЬМАНІВНИ ЄЛИСАВЕТИ

З-поміж ювілеїв останнього часу виділяється один, що йому наше жіноцтво повинно присвятити свою увагу. Це є 70-ліття Єлисавети Скоропадської, дочки Гетьмана Павла. Проживаючи в Німеччині, далеко від українських осередків, вона мало відома широким кругам нашого громадянства. Та її видатне політичне становище і звання мистця роблять із цієї дати замітну подію.

Про гетьманівну Єлисавету вже писалося в нашому журналі. Її мистецький шлях скульптора висунув її в передні лави жінок, творців культури. Мистецький вишкіл вона перейшла в мистецьких школах Берліну і Фльоренції. Її виступи на виставках відмітила німецька преса, на жаль, не було нагоди показати її твори українській публиці. Це були здебільшого скульптурні портрети (між ними дуже вдале погруддя батька) та й композиції.

Та попри мистецьку діяльність гетьманівни Єлисавети слід згадати її працю для українського гетьманського руху. Вже в початку 20-тих рр. вона стала незаступним секретарем свого батька і сповняла це завдання аж до його смерті в 1945 р. У цю ділянку вложила вона багато відданої праці. Можна сміло сказати, що поза сином-гетьманичем вона найближче з усіх дітей підійшла до його намірів і причинилась до сповнення їх. Довелось їй супроводити батька при виїзді з Берліну та підтримати в останню хвилину, коли й сама була вибухом бомби контужена.

Тепер гетьманівна Єлисавета є Верховним Керманичем Гетьманського Руху. Вона є в живому контакті з провідними гетьманськими діячами. Мистецька праця дає їй потрібне відпруження від політичного навантаження. Така сполука рідко трапляється і знайшла тут щасливе здійснення. У повному здоров'ї зустріла гетьманівна Єлисавета цей свій ювілей.

оцінку. Професор Радзикович вдолений.

Велика радість, получена з вдякою до Небесної Матері, виповняє душу. Весела, щаслива, бо відчуває душею, що її Приятелька оберегає її. Та сама, якої присутність так ярко відчувала поміж зеленими збочами та хвилюючим, пахучим простором.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1970

Успіхи молоді

Поміж молодими талановитими силами в ЗСА згадаємо тепер дві, що віддалися танкові. Замилування до того проявилось уже в дитинстві. Завдяки обставинам вони могли розвинути це вміння й тепер навчають нашу дітвору. Це цінні педагогічні сили, що самі творять у хореографії.

Вже майже три роки існує в Дітроїті балетна школа Мотрі Макар. Дітройт знає цю молоду танцюристку зі сцени, бо дуже часто бачив її в сольових виступах та як учасницю при народніх танцях. Вже підлітком вона спробувала вивести дітей на сцену у казці „Червона Шапочка“, що її як дитячу імпрезу ставив 63 Відділ США. Пізніш вона стала вчитися танку у школі Леманіс, далше в Арманд-Студію і докінчила це навчання в Академії Балету в Нью Йорку. Тут вона удосконалила свою технічну справність і засвоїла собі засади танкового мистецтва. Повернувшись до Дітройту почала навчати танкового мистецтва українських дітей.

Мотря Макар веде свою школу в окремому приміщенні при вул. Конант. Уже двічі запрезентувала свою школу у формі річного попису. У 1968 р. це була показова лекція балету, де дітвору, поділе-

Мотря Макар
Ballerina Motria Makar who teaches
ballet in Detroit, Mich.

на на три групи, показала своє вміння у балетних кроках і композиціях. Окрім того виведено народні танці — подільський козачок, коломийку, чумак, гопак, гуцульський танок, запорожець, гречаники.

Чергового року школа Мотрі Макар вивела замість попису балетну казку „Івась і Ганнуся“. Це прадавня історія двоїх діток, що заблудили в лісі і попали в полон до злющої відьми. Світляні ефекти відтінювали кроки дітей у лісному оточенні, а балетні вставки світлячків, цукорків, медяничків збагачували дію. Їм допоміг танок синіх пташок, що немов виринули з лісової ночі.

Мотрю Макар підтримує в навчанні те, що вона любить дітей. Своім бистрим оком вона відразу зауважує можливості дитини і приділює їй відповідне місце у навчанні. Тому в неї немає більш або менш здібних — кожна дитина знаходить своє призначення в її школі.

Окрім навчання Мотря Макар не покидає думки про сольові виступи. В часі XV. Конвенції США делегатки могли подивляти її танок „Малуша“, скомпонований на підставі кількох сцен із роману Склярєнка „Святослав“. Вона шукає для себе вивау у танку, сягаючи по мотиви з української старовини.

Стефа Антоняк народилась у Львові. Велика мандрівка привела її малою дитиною до Нью Гейвену, де осіли її батьки. Ще перебуваючи в таборі у Регенсбургу вона почала навчатись балету, бо в дівчинки було велике замилювання до танку. А тут почала вчитися в Джін Гемок, вчительки, яка доїжджала з Нью Йорку. Проминуло кілька літ, в яких вона виступала на пописах у Нью Йорку і телевізійних передачах у Нью Гейвені.

Закінчивши середню освіту молодода дівчина переїхала до Філадельфії. Тут вона почала студії в Темпл Університеті, але не покидала танку, що був її призначенням. На пораду своєї вчительки вона записалась до студії Річарда

Стефанія Чаплинська
Ballerina Stefania Chaplynska who
teaches ballet in Philadelphia, Pa.

Томаса у Нью Йорку, де навчання проходило більш всесторонньо. Так доїжджаючи двічі на тиждень вона продовжувала свою загальну і професійно-мистецьку освіту.

Врешті настала в її житті зміна. Пізнавши молодого інженера Богдана Чаплинського Стефа незабаром вийшла заміж і молоде подружжя осіло у Балтиморі. Тут вона записалась до Пібаді Консерваторії на класу танку а рівночасно могла вже навчатися в американській студії Естел і Денес. Це збіглось із мистецькими зацікавленнями її чоловіка. Маючи гарний барітон, він став вчитися співу у згаданій Консерваторії.

Згодом молоде подружжя переїхало до Філадельфії. Народження донечки Ренати трохи перервало лекції танку, що їх поновила Стефа Чаплинська в студії Томаса і в Компанії Пеннсилвенійського Балету. Та незабаром вона стала думати про власну студію. Розпочала її в 1967 р. у будинку Пласту при співпраці п-ні Галі Поритко, як акомпаніаторки.

Студія гарно розвинулась. До неї ходить 25 дітей шкільного віку. У другому році навчання поділено їх на дві групи. Працювати дуже приємно, бо є між ними талановиті діти. Вже тепер плянує їх учителька якусь балетну казку, що нею вони завершили б свій навчальний рік.

Л. Буря

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

Найширші побажання до 25-літнього ювілею Нашого Життя складає

Оксана Гарнавська
Ньюарк

На виховні теми

Редагує Вих. Комісія США

Українська молодь

Продовжуємо реферування доповіді д-ра Богдана Цимбалістого п. н. „Українська молодь під впливом двох культур“, виголошеної 20. травня ц. р. на зборах 83 Відділу США в Нью-Йорку.

В другій частині своєї доповіді д-р Цимбалістий з'ясував впливи американського оточення на спосіб думання і владу української молоді та роллю родини, як виховного чинника. Він заявив, що „українська і американська культури мають різні гієрархії вартостей“. В нас, шпр., емоційність, хвилювання оцінюються високо, а в американців це є щось від'ємне. Наша молодь з одної сторони достосовується до своїх батьків і з ними ідентифікується, а з другої вона приймає вартості американської культури (демократичні засади толерантності, пошана до прав других, певність себе, брак комплексу меншевартості, упереджень, перечулення і неврози опресії). Між тими двома культурами наступає конфлікт, який відчувається найбільше між найстаршим і наймолодшим поколіннями. Батьки мусять толерувати психологічну відмінність молоді, щоб легше можна було вдержати її при українстві. Відчуваючи цю відмінність, старша генерація не сміє критикувати американську культуру тільки тому, що вона її не знає, чи почувається у ній чужо. Оскільки молодь засвоїла собі американську культуру й ідентифікується з нею, остільки вона вважає, що критика всього, що американське, це також критика її, молоді. Батьки повинні бути об'єктивними супроти своїх дітей і давати їм свободу робити свої висновки в тих чи інших питаннях. Батьки повинні мати пошану до своїх дітей, признавати за ними право бути такими, якими вони є.

Доповідач зокрема підкреслив, що головним є представлення українських вартостей, насвітлення нашого вкладу у світову культуру

та плекання національної гідності. Але в першу чергу батьки повинні самі мати цю гідність, вивчати наших клясиків, ознайомитись зі сучасними осягами наших науковців і мистців. Та на жаль у нашій пресі мало пишеться про цінні праці наших науковців і мистців, вдома мало про те говориться, зате дуже часто читаємо довгі дописи про успіх одного чи другого учня. Це дає викривлений образ нашого життя. Вина є по стороні репортерів, що не виконують належно своїх завдань. Професорам самим незручно писати про свої осяги.

Важним є перестати спомини про наші невдачі, що викликають жаль до себе самих і нашої недолі, а почати ставити наголос на наші осяги. Одним з важливіших осягів нашої еміграції, який має також значення в Україні, є здобуття катедри українознавства при Гарвардському університеті.

Зі своїх особистих спостережень доповідач ствердив, що хоч українська молодь асимілюється психологічною поведінкою, вона зберігає свою ідентифікацію з українством. Треба доложити всіх старань, щоб запобігти вищим ступеням асиміляції і тим самим відходів від українства. Треба подбати про розбудову шкільництва, зорганізування товариського життя у формі клубів для особистої зустрічі молодих людей українського походження. За всяку ціну вщиплювати в молодь почуття морального обов'язку служити громаді.

Записала Зірка Галів

Розмова з мамою

ТОВАРИШУВАННЯ З ЧУЖИНЦЕМ

Вправді Ваша виховна сторінка займається справами дошкільних дітей, але вважаю, що не менш важливі виховні проблеми підлітків і молоді. Ось у мене така справа: моя доня (на першому році каледжу) має товариша-чужинця, з яким дружить, а не-

щодавно мене спитала, чи може йти з ним до кіна і на вечерю. Я на це дозволила, бо чому ж не з'єднувати собі приятелів, але мій чоловік є іншої думки. Що Ви на це?

Ольга З.

Америка — це країна добробуту, яка багатьом із нас дала змогу нового і спокійного життя, але рівночасно всіх нас пригорнула до себе так сильно, що мимоволі ми ввійшли в її духову атмосферу. Сьогодні наші діти мають багато знайомих і приятелів, з якими вони себе вповні розуміють, хоч вони не є українцями.

І саме ця ідея дружби, сама по собі добра, стала вже нещастям неодної української родини. Скільки то тих, що вважали себе добрими українцями, а їх діти були патріотично виховані, нагло стали перед фактом, що син чи дочка бажають одружитися з чужинцем! Тоді шукають причини цього явища, приписуючи всьому вину, лиш не тому, де вона справді лежить.

На нашу думку, велику помилку роблять батьки, що дозволяють своїм дітям зустрічатись у товариському житті чи спільно проводити вечори з чужинцями. Мовляв, одна чи дві невинні „ранди“ нічого не зашкодять, до нічого не зобов'язують. Хто може знати, в котрій хвилині ці „невинні“ зустрічі і приязнь переходять у сильніше почування? Тоді це стає зворотною точкою, з якої немає повороту. Українська народня мудрість каже, що „стерезеного Бог стереже“... Тому краще не починати зовсім, як потім нарікати.

Є доволі багато української молоді. Тому завданням і обов'язком батьків подбати про те, щоб їхня дитина перебувала якнайбільше в українському середовищі та молодечих організаціях. Однак на першому місці ставимо родинний дім, в якому шануємо своє рідне і вщиплюємо почуття гордості на приналежність до українського народу та відповідальності, що тяжить на кожному з нас, як одиниці. Батьки не повинні занедбати нічого у вихованні своїх дітей, щоб допомогти зберегти ще одне українське покоління на еміграції.

Роксоляна

Своєчасно внесена передплата дає здорову фінансову підставу видавництва.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1970

На актуальні теми

Чи ви приєднували членок?

Недавно тому в нашому Відділі розгорілась оживлена дискусія. Були, як звичайно, дві сторони й одна одної не переконали. Не знаю, по чій стороні правда і тому пробую з'ясувати цю справу на сторінках журналу. Може ще хтось схоче висловитись до неї?

У місяцях листопаді й грудні наш Відділ мав провести кампанію приєднання членок. У тій цілі ми одержали плян, випрацьований у Централі й точні вказівки, як його примістити в нашій місцевості. Окрім того були заклики в Нашому Житті. На підготовній нараді наша голова пояснила нам цей плян і запропонувала створити Комітет. Згідно з тим треба було зібрати адреси українок у нашій околиці, поділити їх між собою і повідомити листовно чи телефонічно про те, що ми хотіли б їх відвідати. Для відвідин мали взяти з собою чл. 86 нашого журналу, лєтучку про СУА та й багато переконливих аргументів про те, що дана людина повинна стати членкою нашої організації.

Така постановка кампанії викликала спротив. Більша частина членок (а до них і я належала) твердили, що з таким підходом нам не вдасться приєднати членок. Дотепер найкраще оправдувало себе особисте знайомство. Всі ми, що вже довгі роки працюємо в організації, знаємо, що особисте запрошення та ще й повторене, найбільш переконливе. Всі нові членки нашого Відділу прийшли до нас у такий спосіб. Це є доказом приязні чи довір'я до даної особи чи як хочете це назвати. Але воно діє й оправдує себе в дальшому. Бо коли нова членка з'явиться на сходинах, то та, що її притягнула, старається впровадити її, дбає про місце для неї, одним словом займається нею на початку, щоб вона не почувала себе чужою.

Як же тепер змінити цю нашу систему? Спосіб приєднування за новим пляном виявив несподівані труднощі. Нехай, що ми зберемо ті адреси жінок, неохоплених нашою організацією. Та як це можна заповістися з візитом до незнайомої людини? Во-

на ж може відмовити з місця. Або відхилити ту візиту під якимсь приводом. А вже зовсім невказано відвідувати її без попередження. Та й навіть, коли прийме відвідини, чи то переконає її аргумент зовсім незнайомої людини? Нехай, що підпертий деяким матеріалом!

Так думала більшість наших членок. Тому ми постановили не користуватись пляном праці, надісланим із Централі. Але наша голова і дехто з членок чує до нас жаль за те. Не згадуючи вже організаційної референтки Окр. Ради! І хоч ми гарно попрацювали та приєднали за давньою методою 12 нових членок (громада в нашій місцевості живе дуже розкинено), то все ж ця наша постава залишила певне невдоволення. І тому я запитую цією дорогою інші Відділи про те, як їм пощастило з кампанією і яким способом вони її провадили. Може це вияснить наші сумніви!

Організаційна референтка

Книга мовчить, а сто людей навчить.

ХТО ЖЕРТВУЄ СКОРО — ДАЄ ДВІЧІ!

У 1968 р. 86 Відділ СУА ім. Олени Теліги перевів збірку серед громадянства на перевидання твору Василя Барки „Жовтий князь“. Протягом шости тижнів потрібні фонди були зібрані й зараз же приступлено до друку. Книжка вийшла накладом 1,000 прим. Розпродажжю книжки також зайнялись членки 86 Відд. СУА. З продажі книжки повернулись зібрані громадські гроші.

Тому, що Автор відмовився від запропонованого гонорару, 86 Відділ згідно з бажанням Василя Барки передав суму 1,000 дол. (тисяча дол.) Видавничому Комітетові видання праці Ольги Косач-Кривинюк „Леся Українка, хронологія життя і творчості“ при УВАН.

Гроші передано через Централю СУА, яка входить у склад цього Комітету.

Цією дорогою висловлюємо наше признання і щирю подяку всім жертводавцям. Книжку „Жовтий князь“ В. Барки можна придбати у членок Відділу або замовити у п-ні Таїсії Турянської, 119 Істерн Парквей, Нью-арк, Н. Дж., 07106.

Марія Полянська, голова
Ярослава Пенцак, секретарка
86 Відділу СУА ім. Олени
Теліги в Ньюарку

Писанка — скарб нашої нар. культури

Українська писанка здобула собі загальне признання на Заході, як твір української народньої культури. Це зобов'язує нас вивчати і плекати це вміння, зберігати чистоту орнаменту та вирізнявати краших писанчарок.

Тому Музейний Комітет СУА підготовляє на квітень 1970 р.

ВИСТАВКУ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСАНКИ

в Музею Нар. Творчості, що приміщений в Українському Інституті Америки в Нью Йорку, і проголошує у зв'язку з тим

КОНКУРС НА НАЙКРАЩУ ПИСАНКУ.

Нагороди за писанки уділить Мистецьке Жюрі, якого склад буде пізніше проголошений. Три нагороди по 25 дол. отримають:

1. Найкраще відтворена народня писанка за старовинним зразком із будь-якої околиці України.
2. Найкраще виконана новітня писанка, оперта на народніх мотивах якоїсь околиці України.
3. Найкраще виконана писанка власної композиції на основі народнього орнаменту.

Писанки слід надсилати до 31. березня 1970 р. до Українського Інституту Америки із залученим прізвищем і адресою писанкарки на таку адресу:

Ukrainian American Institute, 2 East 79th St., New York, N. Y. 10021

МУЗЕЙНИЙ КОМІТЕТ СУА

КНИГОЧИТАННЯ ЗМАЛКУ

(Докінчення із стор. 4-тої)

молодшого шкільного віку.

6. Чужомовну лектуру наших дітей унапрямують, звичайно, школа та бібліотеки. Варто цікавитись тим, що діти читають та за допомогою рекомендаційних бібліографій, порад бібліотекарів та вчителів дбати про те, щоб діти читали повновартісну літературу, яка даватиме їм і приємність і користь. Нашим двомовним дітям старшого шкільного віку обов'язково треба прочитати собі книжки Марії Галун-Блак „Тітка Америка“ та „Дам'янові два світи“ (англійською мовою). Це дасть їм нову перспективу на українську проблематику та нове розуміння свого власного становища у двокультурному світі, в якому вони зростають.

7. Дітям, вряди-годи, попадаються в руки і невідповідні книжки. З цього приводу не варто попадати в істеріку. Треба, однак, дбати про те, щоб ця неповновартісна лектура не ставала одинокою лектурою, бо тоді вона зупиняє інтелектуальний розвиток дитини та понижуює її літературний смак. В нашому світі так багато прекрасних повноцінних книжок, що на пізнання їх усіх не вистачає одного короткого людського життя. Читати маловартісну лектуру, що її призначенням тільки — виповнити час — це так, як напихати шлунок багатокальорійними карбогідратами, забуваючи, що для повноцінного харчування обов'язково потрібні протеїни.

Той живе, не тужить, хто з книгою дружить.

Побажання

З нагоди Радісних Свят Різдва Христового Інститут Катехиток Серця Ісусового й Інтернат Св. Ольги в Прудентополі, Парана, Бразилія, почувачється до милого обов'язку скласти щире подяку і святочні побажання усім тим, що за час минулих 1967, 1968 і 1969 років приходили нам із поміччю, чи то присилаючи вживаний одяг, чи то даючи добровільні щедри датки або спонзоруючи навчання студенток — вихованок нашого Інституту чи Інтернату.

Нехай Боже Дитятко щедро винагородить і поблагословить великим добробутом на 1970 рік усіх тих, які так щедро і з любов'ю поставились до наших потреб, де ті добродії не знаходилися б — у Зеднаних Стейтах Північної Америки, Канаді, Австралії чи Бразилії.

За Інститут КСІ і Інтернат Св. Ольги:

Надія Шулган

НОВІ КНИЖКИ

Людмила Коваленко: „Ї ОКРАДЕНУ ЗБУДИЛИ“. Роман. Частина третя трилогії „Наша не своя земля“, 1968. В-во Тризуб, Вінніпег. Ст. 238.

У своїй післямові авторка пояснила, що найбільше вдоволена тією частиною своєї трилогії, в якій описаний час наших визвольних змагань. І справді — хоч бачимо його крізь призму однієї родини, а може однієї людини, то картина „окраденої“ України повна. Державні перевороти у столиці, потрясення на провінції, а поруч того родинні втрати — це те полум'я, в якому вороги Україну збудили. Цією книжкою трилогія зазнала свого завершення.

Лев Биковський: „ВІД ПРИВОРОТТЯ ДО ТРАПЕЗУНДУ“. Спомины (1895—1918). В-во „Дніпрова хвиля“. Українське Історичне Товариство, мемуаристика ч. 1. Ст. 134.

У спогадах автора виринає давній світ Правобережжя, отих польських родів, що повернулись до своїх предків-українців. У відзисканні національної свідомости поважну роль відіграла Звенигородська комерційна школа, в якій автор учився. Пізніше описане студентське життя у Петербурзі й українська національна революція, що застала автора у Трапезунді. Книжка доповнена кількома ілюстраціями.

Наталія Пилипенко: „ЖИТТЯ В ТЕАТРИ“. Накладом авторки, Нью Йорк, 1969. Вступом до цієї книжки є інтерв'ю Л. Бурої „Дещо про Наталю Пилипенко“, що появилось

у нашому журналі в 1964 р. А на зміст цієї книжки складається ряд статей і спогадів про театральні вистави, в яких авторка брала участь. Тут на перше місце висувається постать Леся Курбаса і театр „Березиль“ у Харкові. Далше театральні постановки в 50-тих рр. у Парижі, яких душею була Наталя Пилипенко і згадка про п'єсу „Пересаджені квіти“ пера Діми, дочки Наталі Пилипенко. Численні світлини доповнюють цей збірник.

Л. Б.

КОМІСІЯ СУА

При референтурах Гол. Управи по-стали Комісії з досвідчених членок і фахівців. Вони є допоміжним чинником для референтки, що допомагають їй у плануванні ділянки й розробленні починів.

Ще влітку 1969 р. постала Організаційна Комісія під проводом п-ні Ірини Левицької. В її склад увійшли: п-ні Наталія Даниленко, референтка мол. Відділів, п-ні Анастасія Вокер, місто голова й опікунка двомовних Відділів, п-ні Оксана Рак, голова Окр. Ради СУА в Нью Йорку і п-ні Франка Стек, орг. референтка Окр. Ради СУА в Ньюарку. Комісія запланувала формуляр заяви вступу й летючку про СУА укр. мовою. Допомогла опрацювати обіжник на орг. теми.

Восени 1969 р. наново оформилась Виховна Комісія СУА. Її очолила п-ні Марія Одежинська, вих. референтка Окр. Ради СУА у Філадельфії. До неї увійшли: п-ні Марія Піддубна, вчителька школи українознавства при церкві св. Покрови, п-ні Анна Максимович, член Управи 43 Відділу СУА і Марія Касіяна, вчителька Світлички Укр. Зол. Хреста. Комісія опрацювала анкету серед старших учнів шкіл українознавства та переглянула інструкцію як улаштувати Дитячі Зустрічі. При Комісії існує Ред. Колегія сторінки „На виховні теми“, до якої входять пп. Марія Одежинська, Осипа Грабовенська й Ярка Теленко.

Ще в 1968 р. заснувалася у Клівленді Господарська Комісія під головуванням п-ні Ірини Кашубинської, госп. референтки Гол. Управи. В її склад увійшли пп. Тамара Крижанівська й Іванна Яремко. Комісія випробувала приписи для нашого журналу, а в останньому часі стала підготовляти інструкцію, як улаштувати дешевий буфет.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1970

Патриція Килина

Колись тебе побачу, мов себе...

З поезії „Літній Грім“
Патриції Килини.

Молода струнка пані у модній, довгій до землі, квітчастій сукні-штанах. Багатство золотавого волосся, вираз зосередження, а іноді в часі розмови молодечого зазяття в очах.

Попереднього дня ми розмовляли через телефон. У розмові брала деяку участь кицька, що розкидала (як виходило із слів пані Патриції) рукописи на столику від машини, або дряпала килим і то саме цей найкращий. Такого пухнатого kota, трохи драпіжного з промовистим хвостом можна собі живо уявити на руках цієї молоді пані — поетеси і жінки поета Юрія Тарнавського.

Пані Патриція походить із Монтани, третього по величині стейту Америки, але теж стейту якого населення меншає з року на рік. Це ж бо стейт степів, ранч-хуторів та гір, а населення змагає до промислових центрів. Там проживала Патриція до 17 року життя і це мало вплив на тематику її творів де таку ролю грає природа.

Сімнадцятилітня Патриція переїхала до Нью Йорку та стала студенткою каледжу Stephens College, Columbia. Опісля закінчила Manhattanville College of the Sacred Heart, Purchase, N. Y. Студювала англійську літературу.

На останньому році студій починає цікавитись українською культурою, вивчає мову. 1957 рік — градуація і подружжя з поетом Юрієм Тарнавським.

Тепер працює пані Патриція як видавець у відомому англійському видавництві Рідерс Дайджест.

— Як почуваєтеся серед українців?

— Я, правда, перебуваю у більшості в товаристві українських поетів, мистців. Почуваюсь між ними дуже добре. Мені подобається їхній європейський спосіб буття, а при тому українська сердешність та безпосередність. Мої американські приятелі, бувало, дивуються коли я вітаюся з ними цілуючися

тричі, по старому українському звичаю.

— Як вже я найшлася серед поетів, то не оперлася бажанню писати. Англійська повість, яку я саме вчора скінчила переписувати (це мабуть ці рукописи розкидала кицька під час нашої телефонічної розмови) — це друга моя повість. Носить вона назву „Стара людина, старі коні“. (Коні улюблена тематика, а до цієї повісті інспірація теж у розмовах, роздумах батька пані Патриції. Перша повість, мала назву „Горючий бик“, The Burning Bull. Крім того вийшла збірка поезії „Зелена Фуга“, The Green Fugue, а деякі поезії друкувалися в американських магазинах. Є ще книжка оповідань і п'єса. Одне оповідання одержало нагороду на літературному конкурсі Atlantic Monthly декілька років тому.)

— Мої статті містилися у Рідерс Дайджест. Моя пасія (крім коней) це східні килими і про це була розвідка якраз у Рідерс Дайджест. Думаю ще над тим працювати і писати про те.

Стільки про творчість у англійській мові.

Перша збірка поезій українською мовою „Трагедія Джмелів“ вийшла у 1959 р., потім друга „Легенди і сни“, а остання „Рожеві міста“. Тепер працює п-ні Патриція над четвертою збіркою, в якій будуть теж поезії — мініятури. — На мою думку цікаві і якже трудні до написання, а пані Патриція каже, що їх творити це так би мовити, забава, розвага. Якраз їх залюбки пише вона в українській мові.

А як пише по-українськи, чи наперед є концепт по-англійськи, а потім переклад?

— О ні! Треба думати мовою якою пишемо. Українська мова дуже звучна. Самі слова нераз інспірують вірш. Пані Патриція залюбки читає словник. Хоч немає якоїсь окремої тематики для української і окремої для англійської творчості, то все таки дуже часто слово дає спонуку до створення вірша чи мініятурки. Дуже лю-

Патриція Килина

Рис. Л. Гуцалюка. Из збірки „Поезії“

Patricia Kylyna, authoress who published three books of Ukrainian poetry, was chosen the young talent of 1969 by Our Life Magazine

бить пані Патриція народні пісні і з них багато черпає при писанні своїх українських творів. Бувають слова, що в англійській мові не мають такого спеціального, особливого значення як в українській. Наприклад „верба“, „дівчина“ й інші. Коли чую слово, воно не тільки звучить, воно дає якусь уяву.

Слухаючи те, що говорить пані Патриція про українську мову, приходиться на думку, що ми, які вживаємо її нащодень, звикли до неї, може, навіть не вміємо вповні відчувати звучності її слів, так як хтось, хто прислуховується до неї з увагою, як до чогось свіжого, нового.

А інші роди народнього мистецтва?

— Українці як ні один інший народ, дуже прив'язані до своєї традиції та народнього мистецтва. Мене найбільш цікавлять народні пісні. Правда, ідучи слідом моїх заінтересувань східними килимами, я радо познайомилась би зі старими українськими килимами, про які чула. Була б рада, якби мені, хто може має такі, дав можливість їх побачити та познайомитися із цим відтинком українського мистецтва.

Наші Градуантки

ОКРУГА ДІТРОЙТУ:

Марія Лончина-Лісовська, студії музики у Вейн Стейтовому Університеті зі ступнем В.А.

Марта Савка, студії педагогії у Вейн Стейтовому університеті зі ступнем В.А. Почала вчителювати.

ОКРУГА ШИКАГО:

Христя Л. Свінцицька, студії педагогії в Каледжі св. Катерини в Міннеаполісі зі ступнем В.А. Почала вчителювати.

Ірина О. Колляса, студії соціології в університеті Міннеаполісу зі ступнем В.А. Почала працювати.

ОКРУГА КЛІВЛЕНД:

Ірина Лагола, студії геології у Стейтовому Університеті в Кенті, Огайо, зі ступнем B.S. Тепер працює як аси-

Жаль що немає тут можливості повторити цілої розмови з панею Патрицією на теми молоді, гіппісів, модерної музики. На думку пані Патриції молодь завжди бунтується, бо бачить, що світ злий і вину приписує батькам. Завзятий вираз її очей ще посилюється, коли говорить про поезії її чоловіка. Уважає, що поміж українцями більше ніж поміж американцями людей надто консервативних, відсталих. Не тому, що не люблять чи не розуміють модерної поезії, але що вважають що взагалі така не повинна існувати.

— А що тепер, коли вже друга англійська повість переписана?

— Тепер працюємо разом із Юрієм Гарнавським над перекладом головних дум. Має це видати Гарвардський Університет. Видання має бути гарне, розкішне у двох мовах. Буде друкуватися в Європі.

— Мій чоловік каже, що гори Монтана дуже нагадують Карпати — каже пані Патриція.

А я думаю що природа Монтани не тільки впливає на тематику її поезій, але теж на те, що батьківщина її чоловіка стала пані Патриції органічно близькою, зрозумілою. Інколи видається що вона тужить за нею не менше від нас. І тому може написати:

Хоча тебе не знаю, пізнаю твоє небо, бо ношу в душі мій власний степ.

Уляна Любич

Виховні референтки!

Увага!

Місяці січень і лютий у нашій організації — це місяці виховної дії. Старайтесь запланувати і провести в тому часі якийсь хоч би й скромний виховний почин. Чудово, коли Ваш Відділ провадить Світличку й Ви маєте доволі зайняття нею. А коли ні, то подумайте над її заснуванням. Також можете влаштувати Дитячу Зустріч у недільне пополудне, щоб українська дітвора розважилась у своєму гурті. А може потрібний у Вашій околиці курс народних танків чи співочий гурток?

Олена Климишин

Виховна референтка Гол. Управи

стент геологічного департаменту, де змагає до досягнення магістерії, спеціалізуючись у страатографії. Закінчила також музичні студії і грає на скрипці. Дочка п-ні Соні Лаголи, членки Управи 31 Відділу США в Росфорд-Толідо, Огайо.

Віра Жига, студії політичних наук у каледжі в Бовлінг Грен, Огайо, зі ступнем B.S. Почала працювати, але продовжує студії для досягнення магістерії. Є активною пластункою.

**

Таня Бемко, студії еспанської мови в Райс університеті у Гюстон, Техас, із ступнем В.А. Вчить еспанської мови в середній школі. Плянує продовжувати студії.

ПОЖЕРТВИ ДЛЯ МУЗЕЮ

Велика збірка цінних предметів народнього мистецтва прийшла до Музею Нар. Творчости із спадщини бл. п. Олени Чехівської, почесної членки СФУЖО. Небоги Покійної пп. Галина Паук і Зіна Озарук передали нам:

Взірник вирізованих узорів
Старенька сорочка, вишита вирізуванням

Вишитий настільник
Три рушники вишивані
Частини двох плахт
Вишивана суконка і блюзка
Дві смугасті верети з Поділля.

За цю збірку, що буде дорогою пам'яткою по покійній громадській діячці, складаємо щиру подяку!

ПОДЯКА

З нагоди 20-ліття 22 Відділу США в Шикаго з ініціативи п-ні Ярослави Фаріон проведено збірку на Музей Народньої Творчости США у Нью Йорку. Збірка була дуже успішна і принесла суму 225 дол. Складаємо щиру подяку ініціаторці й усім жертводав-

Новинки з Централі

Дня 18. листопада 1969 р. відбулась у Вашингтоні Конференція Американського Комітету Біженців, яка розглядала проблеми і потреби людей, позбавлених батьківщини. У нараді цієї установи взяла участь п-ні Стефанія Пушкар, голова США. Вона була вислана туди Національною Радою Жінок Америки, як референтка міграції. На нарадах Комітету, що тривали два дні, розглядали проблеми теперішніх біженців із Чехословаччини й Ізраїлю.

Заходами Музейного Комітету США й Укр. Інституту Америки влаштовано в днях 8—23. листопада 1969 р., виставку картин Катерини Кричевської. Виставлено 36 акварель мисткині. Виставку відвідало около 170 осіб. Комісія виставок під головуванням п-ні Христини Воевідки видала каталог і підготувала відкриття. Зв'язок із мисткинею утримувала п-ні Ольга Соневіцька, член Комісії.

Дня 22. листопада 1969 п-ні Стефанія Пушкар, голова США взяла участь у ювілеї 20-ліття 22 Відділу США у Шикаго. Напередодні відбулась нарада з місцевою Окр. Радою США під проводом п-ні Люби Шандри. Дня 24. листопада п-ні Пушкар прибула до Дітройту, де відбулась нарада з п-єю А. Вокер, містоголовою і п-єю Стефанією Дуб, головою Окр. Ради США.

цям, що так охоче зложили цей дар на впорядкування зразків нашої народньої культури. Подрібний список жертводавців містимо на обгорті, бо вістка про те наспіла вже при замиканні числа.

ЕКЗЕКУТИВА США

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1970

Вісті з Централі

Місяці січень і лютий — це час скріплення виховної дії в нашій організації. У тому часі плануємо наші виховні почини, підготовляємо панелі чи дискусійні вечори. На іншому місці подаємо перегляд наших виховних завдань. Кожен Відділ повинен присвятити свою увагу одному з них.

Разом із Різдвяним обіжником, що його вислано в грудні м. р. — пішла доповідь Оксани Согор-Тарнавської п. н. „Колядки і щедрівки“. Доповідь походить із Матеріалів Культ. Освітньої Комісії СУА і може бути відчитана на Просфорі чи ширших святочних сходинах Відділів. Це причиниться до наświetлення і поглиблення наших обрядів у Різдвяному часі.

У рямах нашої виховної дії передбачені **Дитячі Зустрічі**, як найкращий засіб для творення товариського середовища дітвори. Рівночасно розсилаємо інструкцію, опрацьовану Мирославою Бараник і одобрену Виховною Комісією СУА. Згідно з нею така Зустріч може бути влаштована в кожній місцевості без великої підготовки. І дасть шкільній дітворі кілька годин товариської розваги.

У 2. половині січня розсилаємо, як щороку, **звітні листки** усім Відділам СУА. Їх зміст переглянула й доповнила Окр. Комісія СУА. Вони подадуть перегляд діяльності Відділу за 1969 р. Прохаємо виповнити їх якнайскоріше і надіслати — один примірник Окружній Раді, а другий Централі СУА. Третій примірник залишиться у Відділі.

Передплата журналу Наше Життя піднеслася в 1970 р. із 5 до 6 дол., а поодиноке число коштує тепер 60 ц. Прохаємо пресових референток заповісти це на ширших сходинах Відділів, щоб не було недоплат і зайвої писанини. Рівночасно повідомляємо, що вже не висилаємо Відділам дарового примірника, як було давніше. З огляду на подорожіння друку це тепер утруднене.

Екзекутива СУА

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1970

МІЖОКРУЖНА ВИХОВНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Дня 21. лютого 1970 р. відбудеться в Дітройті нова Міжокружна Виховна Конференція. Її погодилися влаштувати Окр. Рада СУА при співучасті виховних референток Округ Шикаго, Клівленду і Рочестеру.

Подібно, як Міжокружна Виховна Конференція, що відбулася 4. жовтня 1969 р. у Ньюарку, ця зустріч дасть нагоду виховним референткам Відділів пізнати нові напрямні дошкільного виховання, що його примінюємо в наших Світличках. Із доповідями й у панелях виступлять найкращі виховні сили згаданих Округ.

ВИСТАВКИ КАРТИН

У листопаді 1969 р. влаштовано в Нью Йорку дві виставки картин наших мисткинь. Заходами Музейного Комітету СУА й Українського Інституту Америки відбулась двотижнева виставка творів Катерини Кричевської, що виставила около 40 картин цієї мисткині. А з рамени 64 Відділу СУА влаштовано в тому ж часі ювілейну виставку Софії Зарицької в домівці Відділу. В такий спосіб 64 Відділ СУА вшанував 65-ліття цієї визначної мисткині.

КАТАЛОГ МУЗЕЮ

Вже віддано до друку другий каталог Музею українською й англійською мовами. Він відрізняється від першого тільки новими світлинами. Подає загальні відомості про ділянки нар. мистецтва і перелік їх. Також потрібні дані про Союз Українок Америки й Український Інститут Америки.

ПОДЯКА

Оцим складаємо щиро-сердечну подяку п-ні Олені Лотоцькій, голові СФУЖО, і всім шановним Союзнякам, що так щиро й віддано турбувалися про здоров'я нашої дорогої Олени Володимирівни Чехівської, коли вона тричі перебувала в шпиталі. Щиро дякуємо за всі заходи й сердечні слова про неї в часі панакхиди, а цвинтарі, а також на поминках.

Нехай Господь Бог обдарує вас усіх своєю ласкою й щедротою, а Покійниці Царство Небесне!

Катерина Турянська з родиною
Честер, Па.

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Олекси Ганкевича, чоловіка нашої членки п-ні Анни Ганкевич, складаємо 5 дол. на Український Національний Музей у Шикаго, а родині Покійного висловлюємо наше щире співчуття

Управа 22 Відділу СУА
у Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу нашої дорогої членки бл. п. Ольги Чапельської складаємо 10 дол. на Фонд Бабусі, а родині Покійної висловлюємо наше щире співчуття

Членки 33 Відділу СУА ім. Лесі
Українки в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. інж. Тараса Грушкевича, чоловіка містоголови нашого Відділу п-ні Ірини Грушкевич, складаємо 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя, а родині висловлюємо глибоке співчуття.

56 Відділ СУА ім. Л. Старицької-
Черняхівської в Дітройті

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Володимира Винницького, батька нашої членки п-ні Люби Артимішин, складаємо 10 дол. на Фонд П'ятсот

Управа 64 Відділу СУА
в Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Олени Залізняка складаю 10 дол. на Фонд Бабусі

Ольга Коренець, Ньюарк

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. інж. Юрія Тараса Грушкевича, чоловіка членки 65 Відділу СУА п-ні Ірини, складаю 5 дол. на пресовий фонд, а шановній родині складаю щире співчуття

Леонтина Галяженко
членка 63 Відділу СУА
в Дітройті

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. д-ра Романа Кузіва складаю 20 дол. на собор св. Софії в Римі і 10 дол. на Фонд Бабусі

Іванна Джус, Блумфілд, Н. Дж.

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ смерті нашої найдорожчої мами бл. п. Марії Мельник складаємо 15 дол. на журнал Наше Життя для трьох бабусь

Ярослава Кобрин
Софія Мельник
Роман Мельник

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

БРУКЛИН, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з членством США, що 28. травня 1969 р. попрощала цей світ довголітня голова і почесна голова нашого Відділу бл. п. Катерина Баран. Народилась вона у 1896 р. у с. Добричин, пов. Сокаль, а до Америки приїхала в 1913 р. У 1916 р. одружилась із Павлом Бараном.

Вже в молодому віці Катерина Баран присвятила багато часу і сили громадській праці. Як молода жінка брала участь у драматичному гуртку при Нар. Домі. А що був у неї гарний голос, то часто грала ролю Марусі в „Ой, не ходи Грицю“. Була дуже енергійна і працювала і довгі роки була в Управі Нар. Дому у Брукліні, який їй багато завдячує.

Родинне життя Катерини Баран було щасливе. У подружжя було троє дітей — два сини й одна дочка. Вона виховала їх на свідомих українців і тішилася внуками, що не раз приходили на імпрези нашого Відділу. Тут її внучки Катруся і Павлуся popisувалися на сцені українськими танками і бабуна й гості мали з того велику радість. І коли в 1963 р. помер чоловік, а рік пізніше син бл. п. Катерини Баран, то це велике родинне нещастя не зломало її. Вона продовжувала свою працю, як голова США і старалась працюю заглушити це горе. Та згодом вона сама почала занепадати на здоров'ї, хоч далі не втомно працювала. Щойно у 1966 р. покинула головування й Відділ вибрав її почесною головою.

Коли відійшла несподівано, полишила у смутку сина, доню Лілю Боженко, активну членку 72 Відділу США і шестеро внуків.

Дня 30. травня на панахиду за упокій душі Покійної прибуло багато членок і громадян. Зворушливе прощальне слово виголосили п-і Оксана Рак, голова Окр. Ради США і п-ні Віра Кука, голова Відділу США. У часі похоронної відправи в Церкві св. Духа членки Відділу віддали їй останню прислугу, стоячи в жалобних лентах при домовині. У нагробній промо-

Підсумки нашого ювілею

Закінчився наш ювілейний рік. Журнал НАШЕ ЖИТТЯ увійшов у 26-тий рік свого видання. Багато проявів признання й уваги приніс нам ювілей 25-ліття, за які ми дуже вдячні нашим читачкам. Особливо дякуємо тим пресовим референткам і прихильницям, що зробили нам ювілейний подарунок, приєднуючи передплатниць. Це був найкращий прояв їх уваги і прив'язання до нашого журналу.

Приєднали передплатниць в останньому часі:

Марія Береза, Нью Йорк (64 В.)	1	Стефанія Колодій, Філяд. (88 В.)	1
Марія Фединяк, Де Моте	1	Надія Кух, Джерзі Ситі (71 Відд.)	1
Марія Гордійчук, Клівленд	1	Ірина Левицька, Елізабет (24 В.)	1
Ірина Гнатчук, Лембертвіл	2	Євгенія Лехман, Віллімантік	1
Марія Головей, Балтімор	1	Ольга Мостова, Калгарі	1
Сальвіна Іваницька, Акрон (7 В.)	1	Іванна Мартинець, Рочестер (47 В.)	6
Тетяна Янківська, Міннеаполіс	1	Галина Пісецька, Балтімор (59 В.)	2
Євгенія Костюк, Філядельфія	1	Ніна Пачак, Клівленд	1
Ольга Курчак, Іст Мидов	2	Стефанія Повалячек, Мейплвуд	
Ольга Кравчук, Нью Йорк	1	(28 Відд.)	1

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

ві попрощав Покійну парох о. Войковський від цілої парохії.

Спи, дорога Союзяно, нехай прибрана земля буде Тобі легкою!

Марія Стефанишин
пресова референтка

БОФАЛО, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з членством США, що в дні 28. жовтня 1969 р. відійшла від нас по довгій і важкій недужі бл. п. **Марія Маковська**, (літ. псевдо Марія Остромира) проживши 69 літ.

Коротко по приїзді до Америки у грудні 1950 р. вступила до нашого Відділу та була примірною членкою, не зважаючи на віддал, пору року, вік та стан здоров'я. (Покійна мешкала в Лянкестері, віддаленому 20 миль від Бофало). Впродовж того часу опрацювала для нас десятки доповідей, написала багато нарисів і оповідань і цими творами свого духа збагачувала наші імпрези чи святочні сходи.

Наші членки взяли участь у панахидях, а відтак у похороні, що відбувся 1. листопада з церкви св. Василія Великого в Лянкестері зі світлом та Відділовим прапором. Похоронного обряду довершили отці — о. парох Пилип Грушецький, о. Андрій Стасюк і о. Богдан Остапович.

На місцевому цвинтарі попрощали Покійну від США п-ні Емілія Стасюк, б. голова і товаришка зі шкільної лавки, інж. Роман Вергун

від Т-ва „Гуцульщина“ та о. парох. На поминках, що відбулись у парохіальній залі, попрощав її від місцевої української громади д-р Михайло Сайкевич, голова Відділу УККА.

Покійна залишила у глибокому смутку дочку Ірину, зятя, чотирьох унуків, брата з родиною тут та сестру і брата з родинами в Україні.

Опечаленій родині складаємо наше найщиріше співчуття.

Управа і членки 49 Відділу США ім. Ольги Басараб у Бофало

ЖУРНАЛ ДЛЯ БАБУСИ

Щораз більше Відділів хочуть прислужитися висилкою журналу старшій самітній жінці. Тепер 63 Відділ США ім. Софії Русової в Дітроїті уфундував передплату журналу.

Також поодинокі наші читачки виконали таку жертву. П-ні Марія Фіглюс із Денверу фундує її вже третій раз. Уперше уфундували передплату Оксана і Михайло Салдит із Бофало, Євгенія Пирська з Філядельфії і п-ні Ярослава Кобрин із Честеру.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

У заклику Наталії Чапленко п. н. „Книжка чекає на вас“, поміщеному у вересневому числі нашого журналу, подано помилково назву книжечки для дітей Діми, що її плянує видати 83 Відділ США. Книжечка зветься „Кіт-музика“. За недогляд перепрошуємо.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1970

НАШІ СВІТЛИЧКИ

Б.Д.

Педагоге Виховна Референтура СУА

Осередок Дошкілля

На нараді Виховної Ради ЗСА, що відбулася у Філядельфії у вересні 1968 р. вирішено поклакати до життя Осередок Дошкілля. Дошкільне виховання, щоб сповняло своє завдання, повинно бути ведене фаховими вчительками, а навчання мусить бути поставлене на відповідній висоті під оглядом методичним у першу чергу. У тому є потрібна співпраця цілої громади, а головню координація праці всіх громадських установ, що ведуть дошкільне виховання.

На Міжнародній Виховній Конференції, що відбулася у Нью-Йорку у жовтні мин. року, по пере-дискутованні потреб Світличок, та по зреферуванні, як мав би виглядати Осередок Дошкілля, панєю Іриноєю Пеленською, всі присутні прийняли існування такої установи як необхідність.

В часі Х Конвенції УККА, що відбулася у Нью-Йорку у жовтні м. р. у рамках Комісії Координації Виховної Дії та організації українського шкільництва, відбулася Сесія Дошкілля, що її вислідом було остаточне оформлення Осередку Дошкілля. Його очолила пані Ірина Пеленська-Пасіка, референтка Дошкілля при Шкільній Раді УККА.

Завдання Осередку Дошкілля: поставити (у співпраці з іншими організаціями, що ведуть дошкільня), Дитячі Світлички на належному рівні під оглядом педагогічним — при допомозі курсів для працівників дошкілля, методичним — виготовленням відповідних підручників і посібників до ведення занять у Світличці, та адміністративним, покликуючи до життя сталий інспекторат для Дитячих Світличок. Дитячі Світлички — це установи, що їх завданням є не тільки забавити дитину, виручуючи у тому матір, яка працює, але у першу чергу виховати дитину, розвиваючи її інтелектуальні здібності, та за відповідно веденою програмою плекати у дитини почуття

окремності, почуття приналежності до українського народу. І тому співпраця цілої громади, а головню батьків є незаступна, бо справа Дитячих Світличок, це справа цілої української громади у новій країні поселення — Америці.

О. К.

Куток учительки

У наших Світличках виривають різні проблеми, що їх не раз трудно вияснити чи розв'язати. Тому Виховна Референтура СУА створила цей Куток Учительки, що подаватиме відповіді на такі запитання.

Чи приймати до Світлички дітей, що не знають української мови?

Ні, з трьох причин. Перша причина, що така дитина, яка не розуміє української мови, не може пережити тієї радості під час побуту в Світличці, що решта дітей. Вона не розуміє гутірок, казочок, гор і забав і навіть найпримітивніших вказівок. Та дитина почуває себе нещасливою, самотньою, чужою в гурті, не знає, що зі собою зробити, нудиться й тужить за домом. Дуже часто шукає собі сама заняття, які перешкоджають у переведенні програми дня.

Друга причина це та, що 100-відсоткове вживання української мови в Світличці є загрожене. Де збереться група дітей, а між ними тільки одна дитина, що не знає української мови, всі автоматично переходять на англійську мову. Часто навіть і вчителька мусить ввести пару слів по-англійськи, щоб хоч на хвилину допомогти дитині включитися в гурт дітей. Мимоволі Світличка починає тратити український характер, стає двомовною, а це є для нас небажане.

Третя причина, що дитина, не розуміючи української мови, не виявляє найменшої охоти вчитися в тій мові віршиків, чи пісеньок, бо це для неї чуже й тяжке. Дитина втікає від таких „неприємних“ занять, а це стримує роботу вчительки.

Якщо в даній місцевості є група таких дітей із мішаних подруж, то для них добре було б відкрити окрему двомовну світличку, де б учителька рівночасно „вчила“ їх української мови при допомозі гор і забав, легких віршів і пісеньок.

А. Смерчинська

ІЗ НАШИХ СВІТЛИЧОК

Бофало, Н. Й.

„Де наші діти?“ — Це тепер частий оклик у нашій пресі. Щоб колись наші діти не впоминалися „де були наші батьки?“, 97 Відділ СУА ім. Марусі Бек розпочав Дитячу Світличку в Бофало.

Вже ніхто не сумнівається і не перечить, що дитина виховується, вчиться та формується від немовляти. Світличка для три-, чотири- чи п'ятирічних дітей — це місце, де вони можуть від дійсно „юних літ“ бути в своїм гурті, щоб не розгубитись та пізнати, що є більше таких, як вони. Таким способом рання домашня наука й забава знаходить потвердження і в Світличці та входить подвійно в дитячу душу.

Світличка під крилом 97 Відділу СУА була заснована 10. грудня 1968 року. Під життєрадісним та вмілим проводом п-ні Марти Стасюк, перших дванадцятіро дітей доїздило кожної суботи в 9-ій год. рано на дві й пів години спільної гри, забави та співу. Настільки діти вив'язались, що вже по кількох місяцях виступили на передвеликодній програмі 49 Відділу СУА в Бофало зі сценкою „Лисаночки“.

Цього року „Світличка пані Марти“ знову повна співу, сміху та дитячого хвилювання. В новім приміщенні в Пластовому Домі багато ширше та вигідніше розкочуються дитячі забави. Нема сумніву, що діти зі Світлички багато користають.

Ксеня Драган

Чи Ви вже замовили до Вашої Світлички посібники з українською тематикою, що їх виробляє українська фірма „Освіта“?

OSVITA

947 Meetinghouse Rd.

Rydal, Pa. 19046

Без рідної книги, нація невольник інших народів.

(„Новий Шлях“, ч. 40)

Із Х. Конвенції УККА

Комісія Дошкілля. Дня 25. жовтня відкрила наради п-ні Ірина Пеленська, голова, привітавши присутніх і передала провід наради п-ні Осипі Грабовенській. Першою точкою наради була доповідь п-ні Олени Климишин „Дошкільне виховання“.

Доповідниця насвітлила теперішній стан дошкільного виховання в ЗСА. Це є підстава національного усвідомлення нашої дітвори. Тому цій виховній діяльності присвячують увагу не тільки жіночі організації. Наші громадські і церковні чинники також зацікавлені в тому, щоб Дитячі Світлики охопили якнайбільше число дітей. Тому по наших осередках повинні створитися Виховно-Координаційні Ради, що керували б працею всіх виховних чинників.

Чергову доповідь виголосила п-ні Оксана Генгало на тему „Співдія батьків із виховниками дошкілля“. Вона поставила тезу, що співпраця матерів із Світличкою є необхідна та підперла це численними прикладами з американської дійсності. Доповідь є вміщена в журналі „Українка в світі“ ч. 1—3, 1969.

На закінчення обох доповідей п-ні Ірина Пеленська, референтка Дошкілля у Шкільній Раді УККА, насвітлила справу дошкільного виховання в нас. На жаль, ця ділянка все ще є легковажена нашою громадою. Виховні ділячі, Церква і громада не допомагають у її розбудові. Тому жіночі організації, що в першу чергу покликані до заснування і ведення Світличок, приступають до більш інтенсивної праці в тому напрямку. Щоб надати нашому дошкільному вихованню належного значення й рівня, доповідниця пропонує створення окремого Осередку Дошкілля. До нього входили б представники всіх організацій, що цим вихованням займаються. Його завданням було б: а) Сприяти поширенню Світличок. б) Піднести їх на відповідний рівень. в) Об'єднати працівників дошкілля для піднесення їх кваліфікації. Організації далі діяти б самостійно в розбудові Світличок, а Осередок допомагав би фаховими порадами і спрямуванням.

Розвинулась оживлена дискусія, в якій узяли участь Союзанки та дошкільні фахівці. У висліді створено Осередок Дошкілля під головуванням п-ні Ірини Пеленської. Заступницями її стали — пп. Осипа Грабовенська

(СУА), Оксана Генгало (УЗХ), Мотря Богатюк (ОЖ ОЧСУ), а членками — пп. Ярка Телепко (СУА), Стефанія Бернадин (ОЖ ОЧСУ).

Так оформлений Осередок Дошкілля розпочне діяти на основі правильного, що буде незабаром опрацьований.

Комісія координації жіночих організацій. Наради відкрила того ж дня по полудні п-ні Стефанія Пушкар, голова. Пояснивши програму, вона передала провід п-ні Іванні Рожанковській, програмовій референтці СУА. До президії запрошено пп. Л. Бурачинську (СУА), М. Квітковську (УЗХ), У. Целевич (ОЖ ОЧСУ), як містоголов, а пп. Л. Дяченко і С. Бартко, як секретарів.

Першою точкою нарад був панель на тему „Українська родина“. Першою з чотирьох доповідей була п-ні Павлина Різник (УЗХ) із темою „Взаємини батьків із дітьми“. Гаслом батьків-виховників є в тому напрямку „любов і дисципліна“. Атмосферу тепла батьківського дому повинні пронизувати лоярдак і увага до потреб дітей. Авторитет батька і матері слід підтримувати взаємно. Друга доповідниця п-ні Володимира Ценко говорила про „Проблеми молодих подруж“. Підложжям їх є молоді, нерозважно заключені подружжя і брак підготовки до цього важливого життєвого рішення. Найбільше конфліктів постає через неузгодження родинного бюджету, завеликі вимоги батьків до молодих, егоїстичну вдачу, а велике значення має — брак національного і релігійного виховання, домінуюча роля жінки в подружжі, вибуялий матеріалізм. Третя доповідниця п-ні Наталія Даниленко мала за тему „Мішані подружжя“. Вона оперлась на статті д-р Марії Савицької (Н. Ж. ч. 4, 1969), де змальована картина поширення цього явища. Воно вимагає продуманої протидії, що в згаданій статті є також намічена. Окрім того зреферувала звернення Олени Тимовницької з Лос Анджелесу, яка вже довгий час займається тією справою. Її пропозицією є — створити українське бюро посередництва подруж. Чергова й остання бесідниця п-ні Олена Процюк обговорила „Екстремні течії серед молоді“. Вона схарактеризувала це, як бунт проти консервативного думання у суспільності. Українська молодь теж бере участь у тому,

але незорганізовно. У наших молодечих організаціях до тепер проявів бунту не було. Укр. Студ. Громада в Нью Йорку проявляє певний спротив але він не доходить до крайностей.

Слідувала дуже оживлена дискусія. Вона пішла в напрямку мішаних подруж і взаємин із молоддю. Більшість уважала, що потрібна краща підготовка до подружнього життя з боку церкви й громади та що краще впорядковане товариське життя — це найкраща протидія мішаним подружжям. У взаєминах із молоддю треба руководитись добрим знанням сучасних філософічних течій, щоб перемогти молодь розумовими аргументами. Сучасний бунт молоді впливає з умов країни високого технічного розвитку, де є великий поспіх, а в наслідок того напруження, й це також уділяється молоді.

Черговою темою було „Українське громадське життя“, розробленою у двох доповідях. П-ні Оксана Генгало говорила про „Громадське плянування“, а п-ні Стефанія Бернадин про „Координаційну дію жіночих організацій“.

П-ні О. Генгало розглянула упорядкування нашого громадського життя та його проблеми. Вони є поважні (довідниця їх вичислила), але й багато робиться для їх розв'язання. Вже хоч би скликання СКВУ та діяння його Секретаріату є великим кроком уперед. Та найповажнішим заходом вона вважає досліди життя нашої еміграції, що повинні початись на науковій основі. Вони зможуть подати шлях для дальшої дії.

П-ні С. Бернадин вказала на СФУ-ЖО як координаційний центр жіночих організацій. Заходи для співдії і порозуміння треба би скріпити при допомозі поділу завдань і спільних акцій. Як приклад подала вишкіл працівниць дошкільного виховання, що тепер для нас необхідний і великі фестивалі молоді з участю всіх молодечих організацій і цілком зазнайомлення їх із собою.

Черговим циклом був розгляд жінки і родини в УРСР. Його знов обговорено у двох доповідях — мгр. Уляни Целевич п. н. „Становище української жінки в УРСР і його вплив на збереження біологічної субстанції українського народу“, і д-р Наталі Іщук „Роля родини в національному, моральному і релігійному вихованні дітей“.

П-ні У. Целевич дала перегляд статистичних даних населення України та вичислила професії, в яких жінки там працюють. З економічних труднощів та непевноти життя формується дійсність, яка не дає людині радості життя і майбутнього. І все це на тлі важких утрат, що їх наніс нашому народові штучний голод 1932-33 рр., арешти й вивози та II. світова війна. У висліді слабий або майже ніякий приріст населення.

У доповіді д-р Н. Пазунок стверджено, що мати в Україні натрапляє тепер на великі труднощі у своєму виховному завданні. Найкраще зберігає рідну традицію мати-колгоспниці. Але й серед міського населення є матері, що з великою посвятою і героїчною настановою виховують дітей в українському дусі.

Черговий виступ був присвячений українській культурі. Однак через пізну пору не вдалося відчитати доповідей Л. Бурачинської на тему „Співдія жіноцтва в галузях української культури“ і п-ні Н. Чапленко „Плекання української традиції й обрядовості“. Обидві доповідниці внесли свої тези до проводу Комісії.

Висновки з усіх угорі вчислених доповідей були предложені Резолюційній Комісії Конгресу, яка включила їх до загальних резолюцій.

Присутня

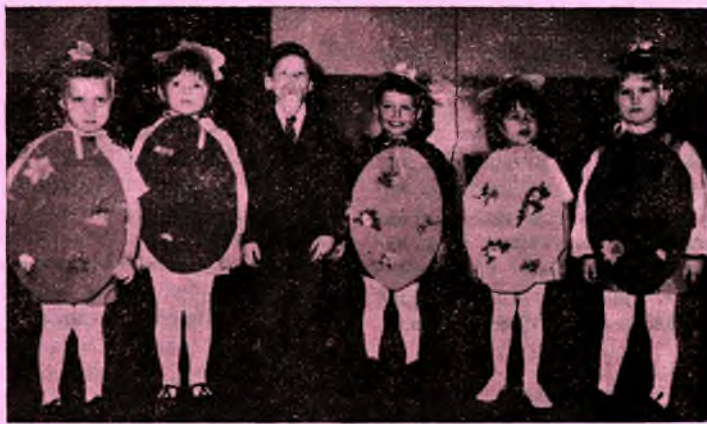
НЮ ЙОРК, Н. Й.

Зустріч із письменницями

Заходами Окружної Ради СУА в Нью Йорку, в неділю 19 жовтня 1969 року відбулася друга успішна зустріч членства СУА й українського громадянства з місцевими письменницями.

Як з'ясувала при відкритті голова Окр. Ради п-ні Оксана Рак, такі зустрічі — в рамках акції СУА — відбуваються вже кілька років для ознайомлення членства з сучасною українською літературною творчістю жінок-письменниць. Почалися вони виставками книжок на Конвенціях СУА, що відбуваються що три роки і дали початок Пересувній Бібліотеці СУА. Окружні Ради поширили цю ідею обговоренням цих книжок і зустрічами з їх авторами. Голова дуже сердечно привітала письменниць, висловлюючи радість з нагоди їх присутності, пошану до їх творчості й обіцянку піддержання їх літературної діяльності.

Були це письменниці: Олена Васи-

Із Світлички 97 Відділу СУА в Бофало
Day Center for Ukrainian children conducted by UNWLA Branch 97
in Buffalo, N. Y.

лева, Олена Звичайна, Докія Гуменна, Діма, Алла Коссовська, Мирослава Ласовська, Леся Храплива, Марія Цуканова, а також театральна діячка Надія Пилипенко і Ніна Драй-Хмара, що зберегла і видала твори свого чоловіка, знаного поета Михайла Драй-Хмари. Рівнож привітала представника парохії св. Юра о. Сергія Федуняка і численних гостей (понад 80 осіб).

Програму вечора провадила п-ні Ніна Січинська. Розпочато її гимном СУА. Огляд творчості Жіночого Пера за роки 1965—1968 подала п-ні Ліда Котлярчук, культ.-освітня реф. Окр. Ради. Всіх книжок за ці роки було 72. Жінки-письменниці виявили свою творчу діяльність у кожній ділянці. Було 8 збірок поезій і 16 прозових творів.

З ділянок науки, публіцистики, спогадів — 17 видань, також 12 видань у перекладній літературі з англійської, французької і китайської мов на українську, а з української мови на німецьку, французьку й португальську. В дитячій літературі є шість прізвищ із 7 книжками. Збірники жіночих організацій і конвенційні книжки доповнили цілість жіночої творчості та видання Відділів СУА — 86 Відділ В. Барки „Жовтий Князь“ і 29 Відділ „Малюймо“.

Поетичну творчість розпочато піснею, композиції д-ра І. Соневицького на слова Л. Храпливої „Слухайте, слухайте“ у виконанні квартету Окр. Ради в складі пань: О. Гентіш, С. Раковської, М. Стефанишин, Л. Котлярчук, що рівночасно акомпанювала. Присутні з приємністю вислухали цю точку. Ті самі пані прочитали по од-

ному віршові із збірок поезій несутніх авторок — П. Килини, О. Гердан і М. Приходько.

Читання прози започаткувала О. Василева прочитанням етюдів „Зелене Світло“ та „Зустріч“. О. Звичайна прочитала уривок із твору „Ворог народу“, написаного у співпраці з М. Млаковим. Цей твір одержав двічі першу нагороду на літературних конкурсах. Обидві авторки свое читання присвятили сумним подіям із часів Ежовщини й голоду на Україні. Чудове читання О. Звичайної присутні вислухали з найбільшою увагою і нагородили їх заслуженими оплесками. Алла Коссовська своїми погідними віршами, що мають багато оптимізму, переплела дальшу програму. Її вірш „Побачення з океаном“, нагороджений на конкурсі СФУЖО, присутні також почули. Д. Гуменна, що в останніх своїх творах водила нас по стежках передісторії і пригадувала нам добрі часи матріярхату („Благослови мати“) зробила несподіванку, прочитавши ще недруковану гумореску „Качка“ на сучасну тему, яку присутні з повним вдоволенням прийняли. Дуже добрі, нові вірші прочитала Діма. Вона була вирізнена на Літ. Конкурсі СФУЖО і цею гарною в'язанкою своїх творів закінчила офіційну програму Вечора.

Зацікавлення книжками й особистий контакт з їх авторками при спільному чайку створили приємну товариську атмосферу. Продаж книжок і автографи були реальним цього вислідом. Три чинники спричинилися до успіху цієї культурної імпрези. Ініціатори — Окружна Рада, що взяла на себе організацію цього Вечора, письменниці,

ОПІКА НАД МОЛОДИМ ТАЛАНТОМ

Молоденька піаністка Лідія Артимів із Філядельфії брала участь в американському контексті молодих шопеністів, що відбувся 28. листопада 1969 року в Бофало. 49 Відділ США під проводом голови п-ні Дорошак виявив велику увагу для цього молодого таланту, допомагаючи їй у чужому місті. Велике було вдоволення української публіки, коли молода Лідія зайняла в контексті перше місце.

ПОДЯКА

Щиро дякуємо 25 Відділові США ім. кн. Ольги у Потакеті за подарунок і участь у прийнятті з нагоди 25-ліття нашого подружжя і з тієї нагоди складаємо 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя

Єва і Василь Сороки
Джанстон, Р. Ай.

що своєю участю надали цій зустрічі високо-мистецького рівня й українська громада, що піддержала одних і других.

Тільки така співпраця може захопити Відділи США й інші жіночі організації поширити й поглибити цю акцію та дати моральну і матеріальну піддержку українським письменницям на еміграції.

Виставку видань обговорених книжок улаштував Гурток Книголюбів при Окр. Раді США. Було б добре, щоб наші округи на Заході пішли їх слідами.

Наталія Чапленко

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Вечір поезії й прози 1 Відділу США

Старанням Управи нашого Відділу 23. листопада 1969 р. в Укр. Нар. Домі відбувся Вечір Поезії й Прози з цікавою програмою, яка розпочалась гимном США у виконанні співочого Гуртка членок Відділу. Після того голова п-ні Наталія Хоманчук відкрила імпрезу та попросила присутніх однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять тих письменниць, що в останньому часі відійшли у вічність, як Софія Парфанович, Людмила Коваленко, Марія Остромира й Марія Дейко.

Дальше у своєму слові п-ні Хоманчук підкреслила значення почутого живого слова з уста авторок, привітала присутніх письменниць і гостей, що численно прибули.

Програмою, яка змістом ділилась на три частини, проводила п-ні Ольга Сливка, містоголова. В першій частині культ.-освітня референтка Централі п-ні Наталія Чапленко і культ.-освітня референтка Відділу п-ні Михайлина Баран у своїх доповідях з'ясували й поінформували присутніх про літературну творчість жінок-письменниць та появу їх творів в останньому триріччі. Не забули вони про авторок творів із ділянки наукової, публіцистичної і перекладної, а також жінок-творців дитячої літератури.

Другу частину виконали авторки — поетеси й письменниці. Це були Алла Коссовська, Діма і Леся Храплива, які відчитали вибір із своїх творів. Немов для підкреслення, що Леся Храплива належить також до творців дитячої літератури — дві дівчинки, діти наших членок О. Ярема і М. Біскуп, віддеклямували діалог п. н. „Писанка“ із збірки „Віднайдені роки“. З черги відчитали свої поезії Міра Гармаш і Ірина Шуварська.

Після поезії Олена Звичайна відчитала уривок із повісті „Ворог народу“, твору, що на літературних конкурсах був два рази відзначений першою нагородою. Змістом того уривку були душевні переживання родини під час арештування її батька Гриня. Цей епізод авторка відчитала з такою силою емоції, що слухачам котилися сльози по лицю, тож разом із нею всі переживали сумні події в Україні за часів Ежовщини. Рівнож дуже гарний уривок із повісті „Стріча“ відчитала Мирослава Ласовська.

Третю частину, а саме читання поезій несприятливих поетес, виконали дівчата, доні членок Відділу, а то О. Баран, О. Шуль, М. Гой, М. Дармограй, Т. Когут, М. Семушак і О. Дмитрик. Вони відчитали по одному віршові із збірок М. Приходько, Г. Черинь, П. Килини, Т. Шевчук, О. Гердан, І. Савицької, Л. Костенко і В. Ворскло.

На закінчення імпрезова референтка п-ні Ірина Біскуп відспівала мелодію Стеценка до слів Лесі Українки „Зорі“, а також під її орудою співоочий гурток 1 Відділу США у складі лань: М. Баран, В. Шуль, К. Папуга, М. Андрушків виконав пісню „Моя надія“, слова і музика Гринишина.

Програму вечора закрила голова п-ні Н. Хоманчук, подякувавши всім виконавцям програми і присутнім за участь та попросила їх оглянути виставку книжки, що її влаштував Гур-

ток Книголюбів під проводом п-ні Н. Чапленко. Вкінці господарська референтка п-ні Розалія Кріль при допомозі пп. А. Палюх і А. Сливки, подали гостям чай і солодке печиво, а в часі тієї перекуски, зацікавлені книжками, мали змогу придбати їх з автографами присутніх авторок. Ця культурна імпреза „Вечір поезії й прози“ пройшла з повним моральним і матеріальним успіхом.

Марія Михайлів
пресова референтка

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Із праці 16 Відділу США

Дня 20. квітня 1969 р. відбулися ширші сходи, присвячені Великоднім традиціям. У програмі були деклямації віршів Уляни Кравченко, доповідь п-ні Петришак, голови, нарис Наталії Чапленко „Страсний Четвер“, уривок із повісті Ольги Луцик „По космацьких верхах“, що в'язався з традиційними звичаями Великого Тижня. На кінець програми присутні відспівали кілька гагілок і веснянок.

Дня 22. червня наш Відділ присвятив увагу пам'яті замучених голодом в Україні. У програму увійшли — доповідь п-ні Петришак на цю тему, і відчитання коротких статей із преси.

Дня 26. жовтня наш Відділ відсвяткував роковини смерті кн. Ольги. По молитві слідували — доповідь голови Відділу, деклямації віршів Лесі Храпливої (Н. Дмитришин і У. Луцик), відчитання уривка з роману Скляренка „Княгиня і рабиня“.

На початку сходин Управа обговорювала біжучі справи Відділу.

Сходи закінчувались, як звичайно, дружньою виміною думок при чайку і солодкому.

Ольга Луцик
за пресову референтку

МАЯМІ, ФЛОРИДА

Річні Збори 17 Відділу США ім Олени Теліги

Дата: 19. жовтня 1969 р.

Збори відкрила голова Відділу п-ні Л. Візняк молитвою.

Президія зборів: п-ні І. Ракуш — голова, п-ні С. Микитка — секретар.

Протокол попередніх зборів відчитала п-ні К. Білецька, секретар.

Звіти Управи зложили: голова п-ні Л. Візняк, заступниця п-ні М. Ромашко, секретар п-ні К. Білецька, фін.

реф. п-ні М. Ждан, касієр п-ні Е. Бойчук, культ.-освітня й імпрезова реф. п-ні О. Подубинська, диригентка хору „Веселка“ п-ні О. Павлова, реф. суп. опіки п-ні А. Богданович.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: До Відділу прибула нова членка і Відділ начисляє тепер 50 членів. Відбулось 9 місячних сходин і 7 засідань Управи. Відділ належить до Окружної Ради, бо на Флориді нема іншого Відділу.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Відділ улаштував Різдвяну вечірку, як і кожного року організував Зустріч членок СУА-туристок, і членок інших жіночих українських організацій; улаштував „День жінки-героїні“. Участь у цих імпрезах брали, крім місцевих сил, наші визначні письменниці, артистки й суспільні діячки. Відділ і надалі запрошує всіх туристів-українців брати участь у культурному й суспільному житті української громади в Маямі. До виступів в імпрезах Відділу стараємось притягнути дітей. При Відділі існує хор „Веселка“, який виступає на імпрезах Відділу й на інших українських святах.

в) Суп. опіка: Референтка піклувалась про хворих, відвідувала їх, приносила їм квіти, замовляла Служби Божі.

г) Господарська й фінансова: Членки влаштовували обіди, бенкети, а після кожних сходин відбувалась перекуска. Відділ вислав пожертви на пресовий фонд „Нашого Життя“, на „Фонд 500“. Вислано також датки на фонд боротьби з дитячим паралічем і на „Фонд серця“. Вислано 10 дол. допомоги „бабусі“. В час Різдва Відділ зложив пожертви на укр. катол. й укр. правосл. церкви в Маямі.

За Контр. Комісію звітувала п-ні А. Наконечна. Вона ствердила, що книжки Відділу є в найкращому порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії для уступаючої Управи.

Нова Управа: голова — п-ні Л. Візняк, заступниця — п-ні М. Ромашко, рек. секретарка — п-ні І. Ракуш, фін. секретарка — п-ні М. Ждан, касієр — п-ні Е. Бойчук. Референтки: культ.-освітня й імпрезова — п-ні Л. Подубинська, суп. опіки — п-ні А. Богданович і п-ні М. Мимрик, хор „Веселка“ — дир. п-ні О. Павлова, господарська — п-ні М. Онуфрій.

Контр. Комісія: п-ні А. Наконечна, п-ні Р. Пусило, п-ні Е. Костів.

На закінчення зборів відспівано гимн СУА, а опісля відбулась перекуска і відзначення уродин членок.

О. Л. Подубинська

ЧИКАГО, ІЛЛ.

Осінні Вишивані Вечерниці 22 Відділу СУА

Управа 22 Відділу СУА під головуванням п-ні Марії Семків доклала багато зусиль, щоб і цього річці традиційні Вишивані Вечерниці пройшли успішно. Пані з увагою приготувалися до Вечерниць, прийшовши на них у мистецько оформлених вишиваних сукнях. Були короткі й довгі вишивані сукні, які разом творили гарну кольоритну панораму української вишивки. Перед Жюрі було нелегке завдання вибрати сукні до нагороди. За довгі сукні одержали нагороди: першу п-ні Ірина Собота, другу п-ні Міра Ганкевич, третю п-ні Оріса Андрушко. За короткі сукні признано нагороди: першу п-на Гануся Мрищук, другу п-ні Анастасія Грубий, третю п-ні Євгенія Палій. Крім того Жюрі відзначило 20 пань за вишивані суконки. Жюрі працювало у складі — пп. А. Кульчицька, Д. Менцінська, Х. Таран, М. Хрептовська і Л. Шеремета.

Цьогорічні Вишивані Вечерниці пройшли у доброму забавовому настрою, в гарно прибраній залі декораціями п-ні С. Кавки, під звуки оркестри проф. В. Чижика. Аранжером Вечерниць був інж. Д. Григорчук. Вечерниці вшанувала своєю присутністю п-ні Августа Дженсен, президент 9-го дистрикту Іллінойської Федерації Жіночих Клубів.

Любомира Денисюк
пресова референтка

ЮТИКА, Н. Й.

Мехіко — країна контрастів

Це тема надзвичайно цікавої доповіді, що її на запрошення 57 Відділу СУА виголосила молода мисткиня мгр. Оксана Лукашевич 15. листопада 1969 р. під час Чайного Вечора.

Голова Відділу п-ні Марія Когутяк, відкриваючи Вечір, привітала доповідницю і представила мгр. Лавро Полону, що займався технічним оформленням програми.

Наша полова подала кількома словами мистецький шлях доповідниці. Усі пригадуємо собі, як молоденька Оксана розпочала малярські студії в

ВИСТАВКИ КНИЖОК

В Окрузі Нью Йорку й Ньюарку вже ввійшло у звичай улаштувати з нагоди імпрез СУА виставку книжок жіночого пера. Цим займається місцевий Гурток Книголюбів під проводом голови п-ні Наталії Чапленко. Для виставки звичайно призначений один стіл, на якому вміщені нові поєви. На другому столі знаходяться книжки, призначені для розпродажі.

Восени 1969 р. Гурток Книголюбів у Філядельфії розпочав таку саму акцію в своїй Окрузі. Нею займається п-ні Ярослава Острук, літ. дорадниця Гуртка.

ХРЕСТИНИ ВІДДІЛУ

Дня 15. листопада 1969 р. новозаснований 18 Відділ СУА ім. Марка Вовчка в Пассейку, Н. Дж., влаштував свої Христини. Це свято збирало багато Союзянок і громадян з околиці. Програма була дбайливо підготована. Відкрила його голова Відділу п-ні Камілля Смороцька, даючи початок для добре підготованої програми. „Хресною мамою“ Відділу була п-ні Марія Химинець, референтка суп. опіки Гол. Управи. Грамоту СУА вручила Відділові п-ні Стефанія Пушкар, голова Централі.

університеті в Сиракузах. Як стипендистка того університету вона виїхала на дальші студії до Фльоренції. Осягнувши там ступінь магістра, вона восени 1968 р. виїхала до Мехіко. Ця хвилююча країна контрастів безперечно матиме великий вплив на її дальшу мистецьку творчість.

І так ми всі, разом із доповідницею, при допомозі чарівної розповіді, перенеслися у чарівну, незнану нам досі країну...

Розповідь була ілюстрована кольоровими прозірками. Під час того ми любувались мекіканською музикою, прислухувались до ритму „марячиз“ мандрівних музикантів, до гармонійних струн клясичної гітари „фляменко“, як рівнож до дивних, неспокійних та сильних голосів, що ними співають індіани Мая свої ритуально-релігійні пісні.

Перед нашими очима пересувались картини сучасного й старинного Мехіка, містерії і тайни давнини, від маєстатичних, могутніх руїн, до його модерних міст. Пізнаємо дивну країну, від таємничих джунглів до гарячої пустині, від покладів потрісканої

До членок СУА

Входячи в новий рік нашого журналу, хочемо привітати Вас із новим 1970 роком, що відкриває перед нами перспективу нових подій і нового росту. Пригадуємо Вам, що кожна членка СУА повинна стати передплатницею Нашого Життя. Це найкращий лучник з організацією, що поінформує Вас про її напрямні і найважливіші факти. Тому сподіємось, що в цьому році знайдетеся між читачками Нашого Життя!

ЕКЗЕКУТИВА СУА

ляви та вулканічних руїн, до пам'яток старинних цивілізацій, що існували ще довгі століття перед приїздом Христофора Колумба до Америки.

Зупиняємось на острові Юкатан, землі індіан Мая, де живо перед нами виступає минуле таємничих руїн релігійних осередків, як Ухмал, Монте Албан та Чічен-Ітза. Звуки індіанських пісень переносять нас у часи їхньої імперії. Відчуваємо бурхливе життя тих днів. По короткому часі нам здається, що ми розуміємо цю дивну расу, яка залишила нам могутні пам'ятники, величаві піраміди та святині. Залишила нам мистецтво, винаходи, звичаї і традиції, що їх маємо тепер змогу оглядати і вивчати.

Кінчається поїздка по Юкатані під звуки ритмічних акордів. Дальше подивляємо побережжя Караїбського моря з розкішною зеленню джунглів, що місцями лучиться з морем.

З великим захопленням слідкувала наша публіка за словами доповідниці та за чудовими прозірками й музикою. Рясні оплески та китиця троянд були подякою для неї за цей дійсно культурний вечір. **М. К.**

ДІТРОЙТ, МИШ.

Вишивані Вечерниці 63 Відділу СУА

Навчання і мистецтво живуть і діють близько себе. Цим фактом перейнявся наш Відділ, улаштовуючи Вишивані Вечерниці. Бажаючи віціпити нашій молоді любов до народного мистецтва, він не тільки щороку підготовляє і влаштовує такі Вечерниці, але й дохід із них передає на ціль Української Вищої Школи та будову нового культурного осередку. Ще в 1967 р., коли головою Відділу була п-ні Іванна Цісик, передано 1,000 дол. на ту ціль і від тоді це вдається щороку зробити.

Дня 8. листопада 1969 р. ми знову мали змогу подивляти наше нар. мистецтво в приміненні до вечірніх суконь нашої молоді, що репрезенту-

вало майже кожному вітку України. Між достойними гістьми того Вечора були присутні о. Ігумен І. Лотоцький, парох, і о. Ю. Жидан.

Наша вишивка на легких різнокольорових шовках нагадувала багаті лани української пшениці з їх маками, волошками й роменами. То був приманливий вид для гостей, але неабияка заковика для Жюрі, до якого ввійшли — пп. Ольга Остап'як, Оксана Омеціньська, Іванна Кульчицька й Ірина Захарків. По довгій і трудній нараді Жюрі признало 6 нагород за найкращі зори, застосовані на сукнях. Це були — пп. Л. Костенюк, О. Федчишин, С. Сильвеструк, Х. Козак, М. Козак і Ю. Козак. За кращі зори відзначено — пп. Т. Вовк, О. Скипакевич, З. Серафим, Р. Прийму, О. Захарій, Л. Казанівську, А. Легету, Н. Мазяк, Н. Михалівську, Н. Лісовську. Жюрі дало теж признання аранжеріві забави п-ні М. Макар, за примінення української вишивки при модерній сукні.

Завдяки невтомній праці Відділу, що його очолює п-ні Я. Казанівська, імпреза пройшла з повним моральним і матеріальним успіхом, а 18. листопада голова передала суму 1,000 дол. о. Ігуменові на фонд будови культурного осередку.

Щире українське спасибі належить членкам 63 Відділу СУА та голові п-ні Ярославі Казанівській за продовження розпочатого культурного діла. **Ірина Захарків**

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З культурно-освітньої діяльності 64 Відділу СУА

Імпреди 64 Відділу СУА притягають завжди публіку, бо здобули вони собі добру славу як тематикою, так доповідачами і підготовкою.

Останні місяці 1969 р. записані на конті діяльності цього Відділу черговими вдалимими імпрезами. Дня 20. вересня відбувся в домівці Відділу

панель, якого темою був роман Олеса Гончаря „Собор“. Панелістки: Марія Савчак приготувала літературний огляд, Мирослава Вовкова історичні аспекти (моменти), а Іванна Рожанковська говорила про соціальні моменти в романі. Після вислухання панелісток вив'язалася жива дискусія, при чому деякі присутні висловлювали контрверсійні погляди на літературну вартість твору, його ідеї, а були й такі, що підважували навіть позитивне значення твору та реакції, що їх викликала поява роману. Така думка викликала репліку, а це значно пожвавило дискусію. Після дискусії забрали ще голос панелістки та модераторка, якою була п-ні Оксана Щур.

Вдалим вечором треба вважати той, що відбувся 18. жовтня та був присвячений Києву. Складався він із двох частин. У першій культурно-мистецька референтка п-ні Євгенія Єнсен відчитала короткий нарис про минуле й сучасне Києва та виголосила дві поезії, обидві під наголовком „Київ“ — Євгена Маланюка й Петра Дорошка. В другій частині інж. Вячеслав Вишневецький висвітлив прозірки з Києва. Знімки не були роблені звичайним туристом, що знімає випадкові об'єкти, бо доповідач, який, до речі, пояснював висвітлювані прозірки, робив їх із знанням історії та архітектури. Тож була нагода побачити незвичайно цікаві й гарні картини Києва. Після цього можна теж було оглянути збірку поштових карток із видами Києва.

Чергова імпреза — це 13-та вже Виставка Жіночої Творчости. Її обговорення відбулося 8. листопада 1969, в присутності біля 70 осіб публіки, в тому і деяких мисткинь. У виставці взяло участь 26 мисткинь із ЗСА, Канади й Швайцарії, які надіслали біля 80 творів. Обговорення творів та аналізи доконав мистець Любомир Кузьма. В програмі була теж мистецька частина, в якій Степан Крижанівський відчитав твори Василя Стефаніка „Морітурі“ і „Побожна“, а теж вірш Зої Когут з Австралії п. н. „Доля“.

Дня 30. листопада відкрито виставку образів Софії Зарицької з Франції. Мистець Петро Холодний говорив про творчість малярки, а теж поділився особистими спогадами про малярку та її покійного чоловіка. Виставка тривала до половини грудня 1969 р.

У. Л.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬДРУГИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ПЕРШЕ

КОЛГОСПНИЦЯ

Різні переміни йдуть у Советському Союзі. Згідно зі статистикою збільшився тепер життєвий стандарт робітника і службовця, немає нестачі харчових продуктів, а виріб предметів ширпотребу зріс. Про це трулять ішпальти првзетської преси і вагаючись признає американська статистика.

Та повна мовчанка панує про становище жінки - колгоспниці. Вряди-годи згадують із задоволенням про те, що її трудовні оплачені тепер грішми і збіжжям. Супроти попередніх „худих років“ це вже є нібито поступ. Та ніколи немає згадки про норму, що припадає на одну робітницю.

Про те вміщує обширну інформацію „Український Голос“ із Вінніпегу. На підставі листування однієї родини з Волині виходить, що норма ручнообробних земних рослин виносила в 1965-66 2 га на жінку, у 1967 р. була 3 га на жінку, а в 1968 р. її піднесено до 4-ох гектарів. Дуже часто приходиться відбувати довгу дорогу до того поля, де рослини ростуть. Найважче працювати при управі цукрових буряків. Їх викопують пізно восени, і то серед дощу і негоди.

То й бачимо — чийм коштом проводяться зміни на краще в СС-СР. Завдяки колгоспниці — оцій рабині советського режиму — держиться система сільського господарства. Жінка там така запрацьована з ранку до ночі на колгоспному полі і на своїй присадибній ділянці — що її голосу зовсім не чути. У листовній скрині „Радянської жінки“, єдиного жіночого журналу УРСР, часто трапляються скарги-листи робітниць, професіоналісток, домогосподарок. Але зовсім немає між ними листів колгоспниць. Навіть на листову скаргу немає в них сили.

Секція Професіоналісток

Щорічні випуски американських каледжів і університетів обдаровують нас новими кадрами освічених людей. Це є молоді професійні і наукові сили, що повинні скріплювати нашу громаду. Між ними є великий відсоток жіноцтва, бо згідно з американською статистикою — тепер щораз більш жінок студіює і доходить до диплому. За п'ять років, що Окружні Ради США збирають відомості, появився у нашому журналі список около 500 молодих жінок. Не маємо перегляду градуанток у Канаді чи в інших наших поселеннях. А він напевне подвоїв би або потроїв би їх число.

Це є велике добро, великий осяг нашого поселення. Що більш освічених людей включає якась національна група, то більші її спромоги, більше з нею рахуються. Вони входять у різні спеціальності модерного життя. Там стають його промоторами чи виконавцями, пізнають головні течії і входять у всі напрямні і подробиці. Одним словом — відчувають пульс сучасного життя.

Ці молоді професіоналісти живуть розкинено. Про їх місце замешкання рішає праця або їх зацікавлення. З українською громадою вони часто пов'язані лиш легким вузлом. Найбільше потягає їх продовжена співпраця в молодечих організаціях або порозуміння з молодим елементом у професійних організаціях. Подібно воно діється й на жіночому відтинку. Ми не бачимо молодих професіоналісток у більшій кількості у жіночих

організаціях і лиш нечисленно входять вони в молодечі Відділи. В останньому часі почали проявляти себе ті, що через подружжя й малі діти приневолені занехати професійну працю. Інтереси дружини й матері повернули їх зацікавлення в бік української громади.

Але ще залишається велика кількість освіченого жіноцтва, неохоплена українським громадським життям. Їх молода сила, професійне знання і модерне наставлення внесли б багато цінного й нового в український жіночий рух. Тому Світова Федерація Українських Жіночих Організацій вже давніш заплянувала створити Секцію Професіоналісток в кожній країні нашого поселення.

При СФУЖО існує від 1960 р. Секція Журналісток під головуванням п-ні Стефанії Бубнюк, редакторки Жіночого Світу. Ця Секція об'єднала в своїх рамах всі професійні чи пів-професійні журналістичні жіночі сили, створила архів їх писань, провела журналістичні семінари, видала виказку української журналістики. Окреме значення має евіденція, перегляд усіх жіночих журналістичних сил. Пресові референтки жіночих організацій теж засягають там вказівок чи інформацій.

Подібне завдання сповнювала б Секція Професіоналісток. Найперше повинна постати при Управі СФУЖО у Філядельфії і при діючій містоголові СФУЖО в Торонто. Її завданням було б вишукати кожную професіоналістку-українку та встановити з нею зв'язок. Управа Секції Професіоналісток могла б намітити на початок деяку програму і спільно з членством її передискутувати. А різних цікавих завдань знайдеться багато!

Отже об'єднаймо свої сили для

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу членки Відділу бл. п. Олени Чехівської складає 10 дол. на пресфонд „Українки у світі“

20 Відділ США ім. Олени Теліги у Філядельфії

Марія Мудрик

Mrs. Maria Mudryk, Secretary of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations in Canada

СЕКРЕТАРКА СФУЖО В КАНАДІ

Управа СФУЖО має свій осідок у Філадельфії, тут же приміщена й канцелярія Федерації. Однак певна частина Управи СФУЖО проживає в Канаді. Давніше там перебувала голова Олена Залізник, а тепер діюча заступниця п-ні Стефанія Савчук. Зрозуміло, що й там примістилася частина секретаріату СФУЖО. Ним відає п-ні Марія Мудрик, секретарка Управи СФУЖО.

Марія Мудрик із роду Серединських походить із Сянїччини в Зах. Україні. Середню освіту, себто вчительську семінарію закінчила в Стрию, а іспит зрілості здала в 1921 році у Львові. Вчителювала в Рідній Школі в Стрию в рр. 1922-26. Пізніш одружилась з інж. Андрієм Мудриком, директором Маслосоюзу, й молоде подружжя замешкало у Львові.

Вже в юності молода Маруся відчувала свій громадський обов'язок. У 1920 р. вона дала почин до заснування дівочого Пласту в Стрию і цій організації віддала свої молоді сили. На різних становищах вона перебувала в ній аж до закриття Пласту. Рівночасно працювала й у Філії Союзу Українок у Стрию, як секретарка. Переїхавши до Львова стала там членом Гол. Управи.

Велика мандрівка повела подружжя до Німеччини, а звідтіля до Бразилії. У 1952 р. Марія Мудрик пере-

такої праці! Не добачуймо в тому якогось відокремлення молодих освічених сил. А тільки згуртування їх у такій формі, в якій їм це найлегше сприйняти.

їхала з родиною до Канади. У тому часі теж сповняла свої громадські обов'язки. Була членкою ОУЖ у Берхтесгадені, членкою Жін. Секції ХОС-у в Курітібі і скарбником Конгресового Секретаріату Бразилії. У Канаді стала членкою Епархіяльної і Домініальної Управи Ліги Українських Католицьких Жінок Канади та репрезентувала цю організацію в Комітеті Українок Канади. Від 1952 р. діє як секретарка Фінансової Комісії СФУЖО, а в 1959 р. стала секретаркою Управи СФУЖО.

Як членка Фін. Комісії й Управи СФУЖО п-ні Марія Мудрик у великій мірі причинилася до скріплення СФУЖО та його акцій. Книжка нашого видання „Виховниця поколінь“ вийшла під її дбайливим піклуванням. Голови СФУЖО бл. п. Олена Кисілевська й Олена Залізник мали в ній віддану й охочу помічницю.

По відновленні Пласту на еміграції стала знову працювати для його добра. Була членом Верховної Пластової Ради, членом Булави Командантки Пластунок і представницею Пласту в Бразилії в рр. 1948-51.

СВЯТО КНЯГИНИ ОЛЬГИ

Вшанування 1000-ліття княгині Ольги проводять майже всі складові організації СФУЖО. Союз Українок Америки розписав Конкурс на ікону цієї святої, а Об'єднання Жінок ОЧСУ змагає до відзнаки з її постаттю. Свята княгині Ольги були влаштовані в усіх більших осередках нашого поселення. Дуже цікаво відзначила ці роковини Організація Українських Жінок ВБританії. Дня 2. серпня 1969 року відбулось в Олдгамі Свято, на якому між іншими точками програми влаштовано сценічний показ історичних строїв українського жіноцтва.

Продемонстровано строї з сарматської доби, з часів княгині Ольги й Ярослава Осьмомисла та різномодні строї козацької доби. Текст до цього показу у віршованій формі п. н. „Троянди української землі“ написав поет Микола Верес.

Це було справді гідне вшанування роковин великої княгині. Жіночі строї передають нам велич і характер даної доби і це враження уділюється нам, нащадкам. Справді гарного почину доконала Гол. Управа ОУЖ, а її голові п-ні Анастасії Остап'юк належить признання за те.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

З сумом повідомляємо все українське організоване жіноцтво, що 11. листопада 1969 р. відійшла у вічність наша довголітня членка Управи і почесна членка

ОЛЕНА ВОЛОДИМИРІВНА ЧЕХІВСЬКА

Як дружина відомого церковно-громадського діяча Володимира Чехівського вона перейшла — після його ув'язнення й засуду — страдальний шлях репресованої. При першій можливості включилася в ряди організованого жіноцтва, спершу в Об'єднанні Українських Жінок у Мюнхені, а потім у 20 Відділі Союзу Українок Америки у Філадельфії. В Управі СФУЖО сповняла довгі роки працю скарбника і коли відмовилась у часі останніх виборів через вік і недугу, обрано її почесним членом. Останню прислугу зробила організованому жіноцтву, очоливши Комітет Пропагандного Фонду ім. Олени Залізник.

На похоронних відправах, що відбулися 15. і 16. листопада, попрощали її від СФУЖО п-ні Олена Лотоцька, голова, і д-р Наталія Пазуняк, секретарка.

УПРАВА СФУЖО

ЧЛЕНКИ-ПРИХИЛЬНИЦІ СФУЖО

Вже давно не згадували ми в наших Вістях членок-прихильниць СФУЖО, того гурта жінок, що так охоче й віддано підтримує всі почини і працю СФУЖО. А їх вкладка, що виносить 5 дол. річно, причинюється до коштів адміністрації і дозволяє перевести певні організаційні завдання. З вдячністю подаємо прізвища в поазбучному порядку тих, що вплатили свою вкладку до кінця 1968 р. При відхиленнях є зазначений рік.

Барабаш Софія, Баран Анна (65), Бартошек Катерина (68-70), Барусевич Софія, Базюк Стефанія, Бернадин Стефанія (67, 68), Бігус Марія (67, 68), Білик Анастасія, Борушенко Іванна, Бойчук Дарія, Боечко Ольга, Бойко Анна (Г. 68, 69), Бойко Анна (Т. 67, 68), Бригідер Іванна, Брикович Володимира, Бризгун-Соколик Оксана (68, 69), Целевич Ольга, Ценко Володимира, Харина Марія (67), Черниш Олена, Холевчук Марія, Хома Ірина, Хромовська Марія, Кравс Катерина (67, 68), Цибульська Дарія, Даниляк Ольга (66), Дячун Ірина, Дмитрів Меланія, Дубляниця Мирослава (68, 69), Думин Марія (67).

(Далі буде)

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1970

Редагує Госп. Комісія СУА

Ще раз пампушки

Хоч у попередньому числі мали ми припис на пампушки (пухкеники), опрацьований Господарською Комісією СУА, проте подаємо ще один припис, надісланий молодого господинею. П-ні Зірка Галів, членка 83 Відділу СУА у Нью Йорку, вже подала була нам вказівки, як пекти Різдвяний колач. А тепер спробуймо її порад у смаженні пампушків. Котрі будуть краші?

Пампушки

Потрібно:

- 2 унції прасованих дріжджів або 4 пачечки сухих
- 1 горнятко жовтків (8 унцій), себто около 12—14 жовтків
- ½ горнятка білків
- 1 горнятко цукру і 1 ложка цукру до розчину
- ¼ ф (1 палочка) масла
- 1 горнятко вершків (сметанки), розведених до половини молоком
- шкірка з однієї цитрини
- густа мармеляда або повидло цукор-пудер
- 5½—6 горняток борошна (муки) марки Пилсборі

1. Переварене молоко з вершками прохолодити до літньої температури 85 ст.

2. Яйця кімнатної температури вбивати в мішалі 20—30 хвилин разом із цукром. У тому часі, що яйця вбиваються, можна зладити розчин. До вище згаданого молока додати ложку цукру, пресовані дріжджі і пів горнятка борошна і це вилкою вимішати. Якщо вживається споршкованих дріжджів, то треба їх наперед намочити на 5 хвилин у ½ горнятку літньої води, а не в молоці. Шойно тоді можна додати лиш ¾ горнятка молока з вершками і так само — борошно і ложку цукру.

3. Цей розчин поставити в тепле місце, наприклад до печі з автоматичним пальником і там воно підросло за 10—15 хвилин.

4. За цей час яйця вже вбилися. До яєць на малій швидкості міша-

ла додати терту цитринову шкірку, перетоплене масло і готовий розчин. На кінець всипати 5 горняток пересіяного борошна. Краше давати менше борошна, бо рідше тісто краше росте. Не місити довше, як 15 хвилин.

5. Поставити в тепле місце (може бути до печі на 95 ст.), щоб підросло за перший раз. Лишити на півтори години. Коли підросло — виробляти пампушки.

6. Коли тісто дуже липке, підсипати борошном. Вирізувати малою склянкою (проміру 2 і пів інча) кружальця. Тісто з однієї сторони лиш намочити в білку, а потім у борошні, на нього наложити малу ложечку мармеляди і прикрити іншим кружальцем із тіста вже без білка. Стиснути краї до купи. Знов поставити в тепле місце, щоб підросло на одну годину і чверть.

7. Розігріти олію до температури 372—380 ст. Для тієї цілі добре є придбати термометр тц зв. „кенді енд діп фраїнг“ Це допоможе нам устійнити температуру, бо коли є вища від 380 ст., пампушки можуть швидко всмажитися зверху, а в середині будуть сирі. А коли температура нижча від 370 ст., тоді тісто втягає забагато олії. Також треба контролювати температуру під час смаження. Коли вкинути забагато пампушків нараз, тоді температура обнижується і треба газ підкрутити. Смажити 3—5 хвилин.

Посмажені покласти на бібулу. Коли пристигнуть, посипати цукром-пудром.

Повище поданий припис п-ні Зірка Галів демонструвала 83 Відділові СУА, до якого належить. З цим приписом вона бере участь у конкурсі фірми Пилсборі. Підкреслює, що він дуже поживний, бо має велику кількість яєць у відношенні до кількості борошна. Рідко трапляється, щоб діти не любили їсти пампушків, але часто буває, що не люблять потрібних

до їх розвитуку яєць. В одному пампушку є приблизно 1/3 яйця або й більше, залежно від величини пампушка. Якщо ці пампушки довше постоять, тоді стають більш крижкими і є також смачні.

Примітка: Білок, що служить до намочування кружка з тіста, повинен бути літньої температури. Тісто є багате в товщ, отже добре не зліплюється і при смаженні може вилізти з нього мармеляда. А білок і борошно допомагають зліпитись обом кружкам.

Горіховий завиванець

(Із книжечки 12 Відділу СУА в Клівленді)

Потрібно:

- 6 горняток борошна (муки)
- ½ фунта маргарини
- ½ горнятка масла (¼ ф)
- 5 жовтків
- 5 ложок цукру
- 2 пачечки прасованих дріжджів (2 унції)
- 1 пачечка ванілевого цукру
- 1 горнятко сметани
- шум із 5 білків

Дріжджі розмішати в сметані. Товщ пересікти з борошном, додати всі складники і замісити тісто. Покласти до холодильника хоч на дві години. Змолоти ½ фунта волоських або лісових горіхів і вмішати з білками і 6 ложками цукру. Виробити чотири завиванці і лишити на 3 год., щоб підійшли. Пекти одну годину в поміркованій печі на 350 ст. Це тісто можна начинювати маком.

ШКОТСЬКІ ВИТИРАЧКИ

Шкоти відомі зі своєї ошадности. Це оправдується також в їх домашньому господарстві, що використовує найменші неужитки. І так показалося, що шкотська господиня ніколи не викидає своїх ушкоджених нейлонових панчіх. Коли їх назбирається 5—6, вона обтинає стопи, згинає холявки їх у половині і зшиває разом на машині. Тоді приспособлює до перекладини дрючка старої витирачки (мапи) і дістає таким способом намістку такої. Витирачка з панчіх добре втягає воду з милом, її легко можна викрутити.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

На сторожі здоров'я

Спіть спокійно!

Мешканці великих міст часто скаржаться на поганий сон. Статистика твердить, що кожна четверта людина з'являється на роботу, не відпочивши як слід.

Проблемою сну зайнялись науковці Шикагівського університету. Вони детально дослідили цей важливий фізіологічний процес. І ось, що виявилось. У того, хто спить, око робить кілька рухів на хвилину. Досі вважалося, що ми бачимо сни лиш перед пробудженням. Проте, блискавичних снів насправді не буває. Зовнішній подразник може впливати на зміст сновидіння, але не завжди. Шум, електрична грілка, світло ліхтарика, спрямоване у вічі, не будили піддослідних і ніяк не впливали на зміст їх сновидінь.

Особи рухливі, жваві бачать сни не частіше за флегматиків. Жінки бачать сни не частіше за чоловіків. Неспокійний сон не є ознакою сновидінь.

Дальші досліді показали, що рухи ока вказують на третій стан (два інші — це сон і неспання) нашого організму, про який відомо дуже мало. Він має місце між неспанням і позбавленим сновидінь дуже глибоким сном. Під час цього третього, перехідного, стану мозок напружено працює, інколи навіть напруженіше, ніж у стані неспання; очі швидко рухаються, бачать сни, дихання пришвидшене, тиск крові підвищується, сигнали з мозку до організму ніби заблоковані.

Як найкраще укладатися до сну? У кожного є свої міркування з цього приводу. Лягаючи на лівий бік дехто ніби відчуває болі в серці. А втім, таке положення зручніше, бо зменшується тиск на печінку. Спати на животі шкідливо, хоч спиться в такому положенні найкраще.

Щоб роздуми про те, як краще укластися, не заважали нам відпочивати, визнаємо раз на завжди, що абсолютно байдуже, як лягти, бо вже за пів години ми лежатимемо зовсім інакше. Кожен, хто спить, протягом ночі повертається кілька разів. При

зміні позиції все нові й нові групи м'язів одержують можливість відпочивати. Отже ми лежимо, як вельми наша нервова система, яка стежить, щоб протягом доби всі ділянки тіла були навантажені рівномірно.

Ліжко має бути зручне, ковдра досить велика й тепла. На ранок температура тіла нижчає на один ступінь, а надворі й у приміщенні теж стає холодніше.

Уві сні ми дихаємо не так глибоко, і тому в організм надходить менше кисню. Отже вночі дуже потрібне свіже повітря. Здоровий організм протягом ночі виділяє через пори шкіри близько третини літра води. Тому слід часто міняти білизну і провітрювати постіль.

С. К.

ПОРАДНИК ІЗ ГОРОДНИЦТВА

Чому жовкнуть листки?

Вже кілька років плекаю що рослину (не знаю її назви), яка своїм пів-ярдним листям гарно прикрашує кімнату. Але від кількох місяців, коли я пересадила її в землю, куплену в городничій крамниці, де продавниця впевняла мене, що вона надається на всі кімнатні рослини, — почали появлятися на листках жовті плями і від них жовкнуть і висихають цілі листки. Хоч виростають нові, але з жовтими крапками, від яких поширюються згадані плями. Читачка з Англії

Присланий листок це — по всій правдоподібності — аспіди́стра (дуже засушений, трудно означити). Це дуже витривала кімнатна рослина. Однак вона вражлива на надмір води й її листя жовкне від надмірної вогкості. В нормальних обставинах підливаемо її раз на два тижні. У підставці під вазонком ніколи не сміє застоюватись вода.

Від прямого соняшного проміння треба її оберігати. Треба також обтирати листя від пороху. Не зносить частого пересаджування і за великого вазонка. Пересаджувати треба весною у вазонок більший на одне число.

Такої землі, що підходила б для всіх кімнатних рослин, у продажі не

Куховарські назви

НА БУКВУ П

Пляшка, плящяна, пляшечка, а не фляшка.

Пляцок — корж, печений із начинкою — пиріг, картопляний — картопляник.

Повідло, повіла — протерті зварені з цукром сливи або інша садовина.

Повидлянка — юшка або підлива з повидла.

Повніти, повнішати, поглядшати, зробитись огрядним, гірше: товстіти, грубіти чи жиріти. Повнотілий, повновидий.

Погріб, льох — осібне приміщення для переховування плодів.

Погрібач, кочерга, коцюба.

Подріб — дрібні частини птиці.

Подрібка — начинка до пирогів з посіченої печінки. Подав В. Чапленко з Січеславщини.

Пожіва, поживність, поживний, поживитися, пожиткувати.

Покідьок, поکیدь, поکیدьки — непотрібні харчові рештки.

Поклад, покладень — куряче яйце, що його кладуть у гніздо для принаджування курки.

Покладки — курячі яйця.

Покорм, пока́рм — материне молоко. Покормити.

Покраяти, покрайний.

Покришка, покривка, рос. „кришка“

Покришити, покришений.

Покрówka — яблука, що дозрівають на Покрову.

Покуп, покупка, купівля. Покупець, покупи́ця. Покупна ціна.

Покуття, покуть — почесне місце в хаті під іконами, призначене для голови родини, на весіллі — для молодих або для почесних гостей.

Покоштувати, покушати — попробувати страви.

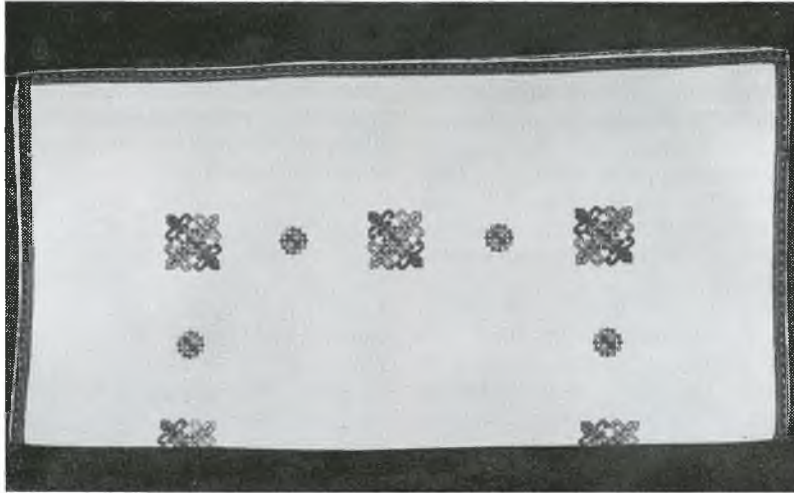
Повітряний риж — puffed rice, повітряна кукурудза — popcorn — здуті, побільшені (10—15 разів) зерна рижу або кукурудзи, зварені під великим тиском повітря.

Н. Ч.

має. Це обман — продавати таку землю! Аспіди́стра вимагає землі: 1 частина старої дерневої, 1 частина парникової, 1 частина листяної, 1 частина піску й 1 частина компосту (піт-мос). Роман Коцик

Українська ВИШИВКА

НАСТІЛЬНИК

Вишиваний настільник
Embroidered table cloth

Не в кожній знайдеться терпеливість вишити велику скатерку та ще й із серветками. Та й не легко її прати і прасувати. А вишити настільник — це кожна зуміє. Бо ж вишиття того небагато потрібно, щоб така мала скатертину гарно виглядала. Її легше випрати в руках, а цього кожна вишивка вимагає.

Вишивка. Настільник прикрашений поодинокими вишиваними мотивами — більшими і меншими. Вони розміщені у певних відступах від себе. Менші мотиви — це серединки більшого.

Мотив скомбінований із поляка з альбому Олени Пчілки, отже походить із Полтавщини. У згаданому взірнику він є у двох кольорах, синьому й червоному. А тут виконаний у трьох кольорах. Коли повернутись до первісного нашого черно-червоного кольорування, тоді вкраплення жовтої краски вказане. А при синьо-червоній комбінації треба користуватись брунатним, як третім.

На настільнику мотив є обведений стебнівкою в чорній або брунатній

красці. Однак це не є кінцеве. Воно трапляється тільки при подільських і буковинських вишивках, а полтав-

ські мотиви цього підкреслення не потребують.

Хрестиковий взір

До вишивання мотиву з Полтавщини треба вживати ниток DMC — чорна ч. 310 xx xx, червона ч. 321 // // і жовта ч. 743

Замовляйте НОВИЙ АЛЬБОМ УЗОРІВ Українські Народні Вишивки

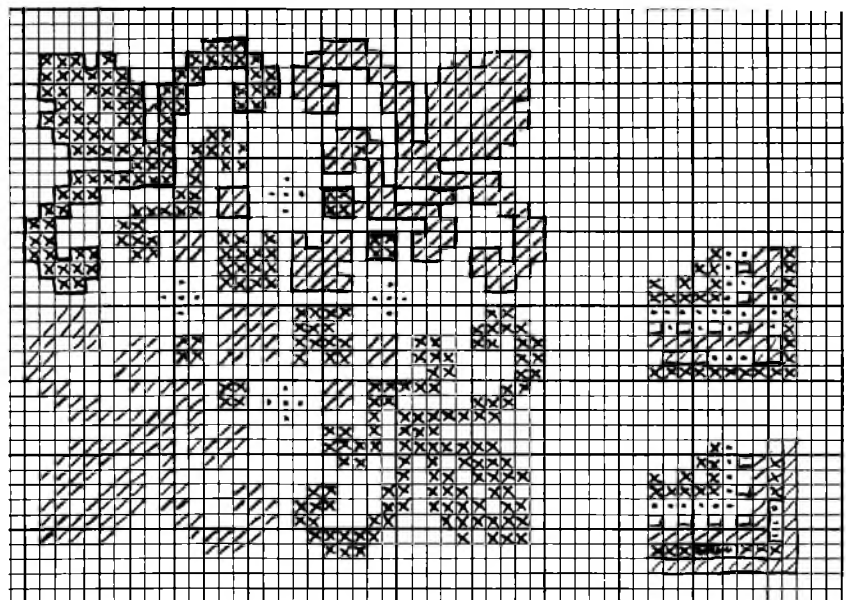
Видання СУА

Серія 3

Десять таблиць узорів
Взори з Полтавщини, Київщини,
Буковини, Яворівщини, Гуцульщини

Ціна 2 дол.

Замовляти в Централі СУА

THE FREDERICK POST CO CHICAGO

Взір до настільника, головний мотив і краї
Design for table cloth

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXVII.

JANUARY 1970

No. 1

The Sense of Belonging

In December of last year appeals from UNWLA Branch 32 in Newark appeared in our English-language press urging American-born women to join the ranks of the Ukrainian National Women's League. The appeals, signed by Branch secretary Mrs. Maria Rohowska, listed many reasons why our American-born women should join UNWLA and one of these was a sense of belonging.

The latter is thought-provoking. In American society there is a wide variety of groups united by a common faith and ethnic bonds. Dr. John J. Appel defined them in his lecture "Ethnic Loyalties" as a group whose culture is different from the larger so-

ciety in which its members live. He describes culture "as the total living patterns of a group: their customs, beliefs, ideals, symbols, art and faith." This background is a strong tie which is keeping its members together for two, three or even more generations.

Some ethnic groups preserve their individuality for long periods of time; others do not. It depends on their membership, degree of national consciousness and leadership. But, nevertheless, everyday life shows that even in times of strongest "melting pot" pressure these groups have survived.

It is true that there are many factors aiding assimilation which

separate the younger generation from the ethnic groups. But the majority remains, nonetheless. This is where the sense of belonging comes in.

What individual, what family doesn't want to have this feeling? From childhood we remember our native customs — the traditional Christmas Eve supper in the midst of our family, the blessing of the food on Easter Day. These customs are rich in beliefs and symbols and our outlook is formed in this atmosphere. It is further strengthened by our native arts and crafts and uplifted by our faith in life's ideal.

For this reason each community is guided by its own customs and traditions. It becomes a part of American life but maintains its own individual coloring. An individual feels best in this type of situation. He "belongs," feels at home in the community. He gives it his strength and his enthusiasm, and in turn, derives his confidence from it. This ethnic community is his support.

Mrs. Rohowska's appeal is based on this fact, a fact which based on this fact, a fact which organize UNWLA Branch 32 in Newark, N. J. The Branch Christening Party will be held on February 15. We hope that this affair will bring together not only the members of the Branch, but all those women who hope to find their sense of belonging in the midst of their own group.

Dr. John J. Appel was keynote speaker at the Conference "The Ukrainian Image in a World of Today and Tomorrow" sponsored by the UNWLA Regional Conference of Chicago on May 24-25, 1969.

Lena Kostenko

GOOD - B Y E !

Good-bye, dear!
and have a pleasant journey!
The clanging wheels fling back at me again

Sunset left
a fragrance sweet as honey.
Yellow amber smells almost the same.

Evening emerging from the canyon,
like a bear emerging from his den,
slowly reaches over the horizon
for the honey, with a furry hand.

And the stars, defending precious honey,
sting the bear, while swarming
from the sky

Your train is gone . . . Have a happy journey!
Farewell, dear, and
Good-bye!

Translated from Ukrainian
by Tetiana Shevchuk

What to read

by Marty

Dzyuba, Ivan. **Internationalism or Russification? A Study in the Soviet Nationalities Problem.** London, Weidenfeld and Nicolson, 1968. Pp. 240.

Only 40% of books published are in the Ukrainian language. In the institutions of higher learning in the Ukrainian SSR there are 18 students for each 1,000 of the Russian population of Ukraine, but only 8 for each 1,000 of Ukrainians. Even films produced by the Ukrainian studios are shown to the people of the Ukrainian republic dubbed in Russian official relations, social and civic activities, economic life, business administration are conducted almost exclusively in Russian. The Ukrainian language is openly discriminated against: persons using it become frequently the butt of derision or are branded as bourgeois nationalists. The development of Ukrainian culture is being deliberately held back and impoverished by various measures while Russification is actively fostered and promoted in all walks of life.

Ivan Dzyuba, a Soviet-educated young literary critic from Kiev, makes a strong case against the Russification of Ukraine. What is most interesting, however is the fact that he does it from the standpoint of Marxism-Leninism arguing that the centuries old Russian chauvinism is contrary to the principles of Lenin's policy on nationalities. A brilliant scholarly treatise, Dzyuba's work makes a plea for the freedom of discussion — but his book could only be published in the West. As Peter Archer, a member of the British Parliament, notes in his Preface: "There is little prospect of discussing human rights, if the right of free discussion is not itself recognized."

Wisdom is sometimes nearer when we stoop than when we soar.

SUCCESSFUL JOURNALIST

Helen Perozak Smindak has been appointed employee communications editor for Clairol. Her main responsibilities are the planning and production of two employee publications — "Highlights," a monthly newspaper, and "Focus," a quarterly magazine. To cover the Clairol scene, she is aided by some 50 employee-reporters, an editorial assistant, art director, copy editor and staff photographer. As a member of Clairol's public relations department, Mrs. Smindak will also have PR responsibilities within the company's New York office.

Prior to joining Clairol Mrs. Smindak worked as a free-lance writer for several years, primarily as New York correspondent for *STYLE*, the Canadian fashion industry newspaper. She was associated with **The Ukrainian Weekly** as social columnist and as a special assignment reporter, and in 1968 served as editor for several months during editor Zenon Snylyk's temporary assignment to other duties.

A native of Canada, Mrs. Smindak attended McMaster University in Hamilton, Ont., majoring in English, and began her journalistic career as a reporter for "The London Free Press", London, Ont. Before coming to the United States in 1955 to work as TV travel film librarian in the New York office of the National Film Board of Canada, she was a copy writer and announcer for CFPL-Radio in London and appeared for a time on CFPL-TV as hostess for a daily homemaking show. Mrs. Smindak was editor of "The Ukrainian Weekly" in 1957-58 and went from there to work as a production assistant for NBC-TV "County Fair" show.

She has been active in public relations work for the Ukrainian communities in Canada and the U. S., lecturing on Ukrainian arts and crafts to women's clubs and other community groups and serving as mistress of ceremonies at Ukrainian receptions and other events. She coordinated and narrated a showing of

Mrs. Helen Smindak

Ukrainian receptions and other events. She coordinated and narrated a showing of Ukrainian regional costumes at the New York World's Fair and was fashion coordinator for a similar presentation at the World Congress of Free Ukrainians in Madison Square Garden. In 1966 she escorted a group of American tourists on a three-week tour of Ukraine for the Kowbasniuk Agency and has been invited by New York groups to give color slide presentations of her trip.

Mrs. Smindak is a former member of the Ukraine Dancers of New York, and was associated for many years with the Ukrainian Youth League of North America Foundation as public relations director and as editor of its official organ "The Ukrainian Trend." She is a member of Soyuz Ukrainok Branch 83 and the Ukrainian Journalist's Association of America.

FOR SALE

Ukrainian colored designs
in Albums, Series No. 3 and 4.

Price \$2.00 each

Order from UNWLA's
Headquarters

4936 N. 13th St. Phila, Pa. 19141

English Articles in 1969

BOOK REVIEW

	No.	p.
Vyacheslav Chornovil: The Chornovil Papers	3	23
Helen Kay: A Stocking for Kitten	4	27
John Kolasky: Education in Soviet Ukraine	10	27
The Mitten, Old Ukrainian Folk Tale	4	27
N. Polonska-Vasylenko: Ukraine-Rus and Western Europe	2	28
Vera Rich: Ellisif Jarizleifs-dottir in the Northern Sources	2	28
Ukrainian Woman in the Modern Age	1	28
Lesya Ukrainka selected works, translated by Vera Rich	5	27
Paul Yuzyk: Ukrainian Canadians	8	27
EDITORIALS		
M. Dushnyck: 25 Years of OUR LIFE	1	28
Easter Customs	3	17
Let's Become Acquainted With Ukrainian Culture ..	8	26
Many Differences	2	26
National Traditions	11	26
M. O. Ukrainian Days in Rome	10	26
M. Z. Odezynskyj: A New Wave of Persecution? ..	5	26
M. Z. Odezynskyj: The Ukrainian Image	6	26
Tenth Congress of UCCA ..	9	26
FEATURES, SHORT STORIES		
A. Berwecky: Strength Through Understanding ..	10	28
Feature Exhibition Opened by Official Presentation ..	10	28
Great Saint and Ruler Commemorated ..	3	18
M. Dushnyck: GFWC's Involvement Program ..	11	27
L. Onyshkevych: Famed Ukrainian Women	10	27
Irene Palevich: Unity Via Diversity	9	28
Sofia Parfanovych: Danger ..	6	28
M. Tarnawsky: Let Us Learn Ukrainian	4	28
World Federation of Ukrainian Women's Organizations ..	4	26
OBITUARY		
May Demey	9	28
Anastasia Kochan	9	27

	No.	p.
Rose Alice Kolodiy	7	35

POETRY

I. Franko: Work	2	26
I. Franko: The Dove	5	26
Lena Kostenko: The Afterglow	9	26
Lena Kostenko: xx xx xx ..	10	26
Na Nebi Zirka	11	26
T. Shevchenko xx xx xx ..	3	17
P. Tychyna: A Girl Embroiders	6	26
P. Tychyna: Groves Are Rustling	7	33
L. Ukrainka: From the Cycle "Seven Strings"	4	26
L. Ukrainka: Autumn	8	26

RECIPES

Cheese Cake	3	24
Cherry and Walnut Slices ..	4	28
Chicken Kiev Style	5	28
Easter Babka	3	24
Hawaii Chicken Exotic	7	35
Kutya	10	28

SUCCESSFUL WOMEN

M. Dushnyck in the Election Campaign	7	35
Marianna Fortuna	3	24
Elaine Keryluk Austin ..	3	24

UNWLA ACTIVITY

M. Dushnyck: Report of Public Relations Chairman ..	7	36
M. Dushnyck: President of GFWC presented with L. Ukrainka Book	8	27
M.: Folk Art Museum and Ukrainian Institute Toured by Foreign Guests ..	6	27
R. C. Polche: Woman of Conscience Award	2	27
Six Months of Work	7	33
Branch 37, Detroit, Mich. ..	3	24
No. 5, p. 28		
Branch 58, Detroit, Mich. ..	5	27
Branch 72, New York	6	28

ART EXHIBIT

The Committee of our Folk Art Museum in New York joined with the Ukrainian Institute of America in presenting an exhibition of the paintings of noted artist Kateryna Krychewska on November 8. Mesdames Christina Voyevodka and Olha Sonevychka served as co-chairmen of the exhibition.

OUR MEMBERSHIP CAMPAIGN

A membership campaign was planned for November-December 1969. Mrs. Anastasia Volker, UNWLA Vice President, has worked out a brief plan for Organizational Chairmen to follow. It includes information obtained from the membership survey, and valuable information on the establishment of goals, timing the campaign, working out the campaign theme and methods. Our bi-lingual Branches have received copies of the plan and used them to the best advantage.

CULINARY TERMS

Boiled beef — варена яловичина
 Ground beef — мелена яловичина
 Corned beef — маринувана яловичина
 Barbecue grill — кабиця
 Beer — пиво
 Beet — буряк, beet sugar — буряковий цукор

Ukrainian Dishes

At the request of our readers we are printing a translation of one of the recipes which we originally published in the Ukrainian section of our magazine. Our recipes are tested by our Home Economics Committee which is headed by Miss Irene Kashubynska of Cleveland, Ohio.

Egg, Bacon 'n Tomato Casserole

20 pieces of sausage
 8 slices of bacon, cut in half
 1 large onion, sliced
 2 large, hard tomatoes, cut in wedges
 4 eggs

Fry the bacon with the onion until crisp. Remove from pan, and fry sausage in the bacon drippings. Add bacon and onion and top with eggs (be careful not to dissolve the yolk). When the eggs are done, make a "well" in the middle for the tomatoes. The dish is done when the tomatoes soften. Salt and pepper to taste and serve in the pan.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1970

Олена Цегельська

На ялинку — на ялинку!

По Святій Вечері у хаті тиша, всі кудись вийшли. В кімнаті біля ялинки залишилась старенька бабуся у фотелі. Але — шшш — тихо! Тут ще хтось є! В норі під підлогою розмовляє мишача родина: татко, мама і четверо мишенят. Каже пан Мишко:

— Настала пора! Піду я, переглянжу буфет і кухонний стіл.

— Гм, — надумувалась пані Мишуня — мені б розглянутись по ялинці. Знаю ще з минулого Різдва, яка там краса, яке добро! На ниточках баламкаються і горішки і солодкі обаріночки та калачики. Ще й цукерки і шоколядки. До того і так на мене все є підозріння, що я все гризу. А то, знаєте, дівчинка Наталка велика ласунка, любить все понадкушувати і кинути. Бувало зведеться на пальчики при ялинці та надкушує все солодке. А на запитання, хто це зробив, каже, що то не вона, тільки мишка. Я терплю цю обмову, то хай знаю за що.

— А що це таке, ялинка? — питають мишенята. — Чи ялинку можна їсти?

— Це таке дерево, прибране цяцьками. В голод — можна б його глодати, але воно не має ані доброго смаку, ані поживи. Зате калачики на ньому! Гай, гай, що за смак! Бувало станеш на гіллячці, зведеш ротик угору, а тут тобі над самим носиком бам-балам солодкий калачик. Їж та веселися!

— Ото ж, сидіть, діти, чемно в хатці, а я йду.

— Ні, ні! — закричали всі враз. — Матусю, візьміть і нас на ялинку! На ялинку, на ялинку! — Зробився неймовірний шум.

— Ну що ж, — так пан Мишко. — Діти мусять вчитись пізнавати всякі чудеса. Нехай ідуть!

На вид ялинки мишенята остовпіли з дива. Але пані Мишуня ско-

мандувала: — За мною! — Сама скоро вилізла на підставу ялинки, відро з піском, а звідти по пневі все вище і вище. А мишенята за нею. Мама спинилась під першим калачиком, що навис прямо над її носиком, та й почала гризти. Бачать діти, що калачики самі їм в ротики падати не будуть, та й розбрились шукати їх собі. Перший синок Скочик звівся на задні лапки, щоб поласувати. Але так стояти треба вміти. Він бідолаха захи-

тався і бабах — просто у відро, у пісок. — Пі-пі-пі — запищав. — Пісок мені вже в очах! Мамо-о-о! — Скоро спустилась пані Мишуня синкові на підмогу. Та не минуло і хвилини, як доня Гризуня, необережно полізла на сам крайочок гілячки, та й покотилась на підлогу. Знов крик — Мамо, я гину! Мене болить животик! Пі-пі-пі!

В цю хвилину і з другим синком, Місьом, пригода. Запхав голову у порожню чашечку від лямпочки. Як ним щось потрясе, потрясе! — Мамо, мною трясє! — лементує, плаче. Не минуло і найменшої Пестійки. Вдивилась у барвисту лямпочку, дивувалась їй. Врешті скортіло спробувати, що це таке. Притулила носик до гарячої жарівки. Ух! як воно впекло! Вона запищала і покотилась на долівку. Що то було крику, лементу, страху! Пані Мишуня, щоб не розбудити бабусі, нагнала громадку до норі. А там уже сидів пан

Мишко. Діти пригорнулися до татка, та давай жалітись.

— Так то, діти — сказав татко — ви були необережні, не пам'ятали моїх і матусіних поучень. На будуче більш уважайте на себе! Що сталося б, якби всі мишки були такі необережні? Наш мишачий рід незабаром вигинув би. А як було б на світі без мишей? Вони ж такі важні! Не стало б нас — не було б про кого в книжках писати, не було б кого на телевізорі показувати. Всі коти, яструби, сови, вимандрували б у світ за очі — на пустиню, щоб там померти з жалю і розпуки. Один жах був би. То ж бережіть діти своє здоров'я і життя!

Мишенята слухали уважно, аж від усіх пригод і поучень стали сонні і голодні. Тоді показалось, що татко не дармував за той час, коли вони були на ялинці. Він заставив столик смачною перекускою. Були там і шинка, і солонинка, і солодкі коржички. Заки поживились, вже стало пізно і час спочити. То ж пішли спати, побажавши собі взаємно „Веселих Свят“.

Г. Бойко

М О Р О З Е Ц Ь

**Морозець, морозець
Не щипай за щічки!
Теплі чобітки у нас
Шапки й рукавички.
Морозець, морозець
Плещемо в долоні,
У дівчаток і хлоп'ят
Носики червоні.**

Ніна Мудрик

С Н І Г

**Хтож це, хто ж це вулицями
Нині вранці біг,
Хто розсипав доокола
Білий, білий сніг?**

**То зима гуляла містом
В шубі сніговій,
А за нею біг холодний
Вітер-буревій.**

Золота гуска

подаємо інсценізовану казку, що її можна вивести у Світличці.

Давно, давно, в країні за горами, за долами, жив собі хлопчина, що називався Андрійко Смілий. Любив він пташенят, любили вони і його. Знали, що дасть їм крихітку хліба, все коли тільки має. Андрійкові аж було вісім років!

Одного разу рішив він піти в мандрівку. Чув Андрійко про сумну царівну, яка ніколи не могла засміятися. Подумав собі — я напевно зможу її розвеселити!

Входить Андрійко. Його одяг — полатані штани, сорочинка, ноги босі. Сідає на сцені й їсть кусок хліба. Недалеко лежить велике „яйце“ із гускою в середині.

Змучився Андрійко з дороги. Сів собі з'їсти останній кусник хліба. У лісі так тихо — тихесенько, аж страшно стало Андрійкові. Врешті чути голос: — Андрійку, допоможи мені! Андрійко налякався — що це за голос? Хто його кличе тут в лісі? Шукає всюди, аж нарешті бачить величезне яйце, майже таке завелике, як він сам. Зближається, а голос зсередини шепоче: — Андрійку, випусти мене звідси . . . я тобі за це віддячуся. Взяв Андрійко величезний дручок, та вдарив яйце один раз. Дивиться, а там сидить золота гуска. Пір'я гуски до сонця заблищало, так що Андрійко аж закричав із захоплення! Гуска промовила до нього: — Дякую тобі, Андрійку. Ти добрий хлопчик! Я допоможу тобі розвеселити сумну царівну. Взяв хлопчик свого нового приятеля і пішли у дальшу мандрівку.

(Андрійко бере гуску під паху та сходить із сцени. Входять три сестрички з ляльками і бавляться ними).

ПОДИВИСЬ НА ЯЛИНКУ

Ідемо до кімнати, мій синку.
Подивись на зелену ялинку.

Гілочки у ялинки пахучі,
забавки на ялинці блискучі,

Свічечки з золотими зірками
і вертеп унизу під гілками.

Заспіваємо Бозі колядку,
а тоді підеш в ліжечко спатки.

Г. Чорнобицька

Хлопчик із гусочкою ішли довго, довго, без пригод.

(І знову входить Андрійко).

Аж нарешті побачив три сестрички, що бавилися ляльками. Вони подумали, що золота гуска — це якась нова чудова іграшка.

(Три сестрички прибігають до Андрійка, та як лиш діткнуться, то тримаються міцно за руки).

Вони прибігли подивитися, але диво над дивами — причепилися до Андрійка! Стараються відлучитися, пробують, мучаться, але не можуть поклати чародійної сили.

(Вбігає кухар Микола в білому фартушку, та з білою кухарською шапкою).

Зустрічають вони кухаря Миколу. — А що це ви маєте? — питається він. — Ой, ой, грубеньку гуску. Давайте, я куплю! Але кухар Микола теж причепився до неї.

(Кухар Микола бере одну сестричку за руку).

Ось так іде довгий ряд. Попе-

реду Андрійко весело з гускою. За ним три сестрички, які кричать і просять, щоб їх додому пустити. А на кінці кухар Микола, вже втомлений і дуже здивований з того, що сталося.

(Тепер вбігає скрипаль Марко. Він грає на маленькій скрипці і підбігає подивитися на гуску).

Зустрічає ця парада скрипаль Марко. Смішно йому стало і він хотів долучитися до забави, не знаючи, яка це небезпечна справа. Грає на скрипці і підбігає запитатися Миколи, що сталося. Тоді і він причепився до веселої громади. І машерують далі. Андрійко, гуска, три сестрички, кухар Микола, скрипаль Марко. Тоді гуска каже: — Андрійку, ми тепер підемо до царівни!

(Сходять одинцем зі сцени. Входить царівна в довгій сукні з хустинкою до носа, з короною на голові. Ходить по сцені, обтираючи очі, а тоді сідає на боці на крісло).

У царя далі нещастя — не може його дочка сміятися — все тільки плаче. Обіцяв цар велику нагороду тому, хто її розвеселить. Всі люди у царстві дають поради, але ніщо не помагає. Сіла царівна біля вікна, бо десь чути спів дитячих голосів.

Пісня накручена на тасьмі на мелодію „Жила, була царівна“

(Діти наслідують рухами, те що співають)

Була, жила царівна, царівна, царівна,
Була, жила царівна, царівна сумна.

Не сумуй царівно, царівно, царівно,
Не сумуй царівно, царівно молода.

Тебе ми розвеселим, царівно молода,
Тебе ми розвеселим — ми діти смішні.

Андрійко Смілий звусь я, уха-ха, уха-ха,
А гуска моя золота, золота — ось вона.

Зачарувала гусонька, всіх дітей, золота,
І так всі міцно зачепились — ой, біда!

Ми три сестрички бавились лялями, весело,
Хотіли гуску бачити, та й зачепились — ой!

Микола кухар звуся я, на весь світ славний пан,
Грубенька гуска смакує, я з'їв би її сам.

На скрипці граю скоренько, скрипаль я, пан Марко,
Та й долучитись захотілось, трі-лі-лі, лі-лі-лі.

(Царівна сміється. Виходить до дітей і прилучується до скрипаль. При останніх стрічках усі опускають руки і беруться за животики, сміючись):

І всі сміялись ха-ха-ха, ха-ха-ха, ха-ха-ха,
Скінчилась наша казочка — дякуємо вам!

Три громадській роботі

ЛОРЕЙН, ОГАЙО

Дитяча самодіяльність

Танцювальний Гурток українських народних танків існує при нашому Відділі вісім літ. Учасники курсів міняються, старші відходять, молодші приходять на зміну.

Кожного року Гурток виступає на Міжнародному Фестивалі в Лорейні. На запрошення Амер. Добр. Організації уже три роки в Різдвяний час Гурток відвідує шпиталі Амер. Ветеранів із виступами укр. нар. танків. На запрошення тієї ж організації Гурток виступає щорічно 3. грудня в амер. святочній програмі. Брав також участь у телевізійному виступі. Гурток готується до виїзду в стейті Огайо.

На світлині є 30 учасників теперішнього Гуртка (бракує 7) у віці від 4 до 17 років. Вони поділені на групи. Курс триває 5 місяців, лекції відбуваються раз у тиждень. Інструкторами Гуртка є: п-ні Марія Па-

щин і п-во Орісія і Зенон Цибики. Вони в другому ряді по середині на світлині.

Марія Нестеренко
пресова референтка

НЮАРК, Н. ДЖ.

Річні збори 86 Відділу СУА ім. Олени Теліги

Дата: 17. лютого 1969.

Збори відкрила голова п-ні О. Стеранка молитвою.

Президія: пп. О. Стеранка, Цяпка, Л. Коленська та Д. Пелех, секретарка.

Звіт Управи зложила голова п-ні О. Стеранка. П-ні Л. Коленська виголосила реферат про життя і працю М. Нижанківської.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ охоплює 24 членки. Протягом року відбуто 2 засідання Управи та 9 ширших сходин.

б) Культ.-освітня: Слідуючі допо-

віді було виголошено на сходинах Відділу: „Паталена Королева“ — п-ні Н. Чапленко, „Індія“ — п-ні Л. Абрам'юк, „Переслідування провідних діячів в Україні“ — мгр. Р. Ільницький, „Враження з В'єтнаму“ — п. А. Гайвас, „Декорації прикрас на ялинку“ — п-ні А. Кравчук.

в) Імпрезова: У звітному часі Відділ улаштував слідуючі імпрези: Виставка укр. нар. мистецтва в Шорт Гіллс Молл, сценічний виступ „Театру у П'ятницю“ „Все по старому“, літературний вечір В. Барки та продаж печива.

г) Зв'язків: Відділ живо піддержував усі місцеві імпрези, висилаючи делегаток.

г) Сусп. опіка: Відділ вислав картки, квіти або дарунки хворим членкам. Вислано 2 пачки родині на Лемківщині.

д) Господарська: На кожних сходинах продавано каву й солодке, на імпрезах подавано перекуску.

е) Пресова: Подавано повідомлення до місцевої преси в справі Виставки Народного Мистецтва. Статті та знімки появилися в 4-ох місцевих газетах та допис про Відділ у Нашому Житті. З нагоди виставки вийшла лютючка про українське народне ми-

69 Відділ СУА в Лорейні провадить курс народних танків для дітей
UNWLA Branch 69 in Lorain, Ohio is conducting a folk dance course for children

стецтво, яка була розіслана до американців в околиці.

є) Фінансова: Сальдо з попереднього року: 284.52 дол., приходи: 1,052.21 дол., розходи: 953.24 дол.; є у Відділі: 383.49 дол. Фонд В. Барки: 995.30 дол.

На внесок Контр. Комісії уділено абсолюторію уступаючій Управі.

Нова Управа: Марія Полянська, голова, Наталка Клапішак і Ольга Гунчак, заступниці, Лариса Пенцак, секретарка, Анна Кравчук до помочі, Наталка Змий, скарбник. Референтками стали — Надія Хома організаційною, Ярослава Снилк до помочі, Зірка Воронка культ.-освітньою, Ірина Яворська до помочі, Люба Лапічак імпрезовою, Оксана Кузьмак, Омеляна Питван, Ірина Охримович до помочі, Софія Темницька виховною, Ольга Гнатейко до помочі, Надія Каноюка зв'язків, Ірина Лапічак до помочі, Катерина Воловодюк сусп. опіки, Анна Твардовська пресовою, Софія Пітьо господарською. Видавничий фонд: Таїса Турянська, Софія Темницька, Наталка Клапішак. Інформаційний центр сусп. опіки: Мирослава Чайківська.

Контр. Комісія: Оксана Стеранка, голова, Наталка Буняк і Олександра Стебельська, члени.

Марія Полянська, голова
Лариса Пенцак, секретарка

ГАРТФОРД, КОНН.

Показ української вишивки

До одної з найкращих імпрез 93 Відділу СУА в Гартфорді можна зачислити „Показ української вишивки, примінені до модерної ноші“. П-ні Ірина Скочдополь, голова, привітала присутніх гостей та підкреслила ціль цієї імпрези, передаючи її ведення п-ні Іванні Чернизі, реф. зв'язків. Після загальних інформацій про українські народні строї та про взори вишивок, п-ні Чернига почала пояснювати їх точніше на окремо показаних зразках, представляючи при тому особи, що моделювали дані строї.

Перші це були: оригінальний дівочий полтавський стрій (Галя Чайковська) та жіночий і чоловічий гуцульський стрій (Надя Москаль і Борис Крупа). У стилізованих сіряках, вишитих гуцульським швом вийшли два маленькі брати Павло і Марко Годованці. Опісля показано білу — з двох частин — дитячу суконочку — хре-

стиківий взір (Христя Латик) і суконочку з панамі, вишиту настилуванням (Андрея Гринчук). П-ні Стефанія Пришляк у строю вийшла зі своїми маленькими донями Дарусею і Христиною в плащиках — усі вишивки хрестиковий взір. Далше слідували: спідничка і вишивана блюзочка (Марійка Кузьма), стилізований гуцульський килтар, як частина юнацького пластового однострою (Даруся Кузьма), дві сестрички Любинські з вишиваними пасочками на суконках, п-ні Люба Кописинська — вишита низинкою біла суконка, п-на Марта Чайковська — хрестиковий взір на рукавах і гудзиках, п-ні Оля Якимів — у кремівій суконці зі взором на рукавах і комірі та п-на Марта Пришляк — у жовтій суконці найновішого стилю з вишивкою на грудях і рукавах. Довгі вечірні сукні творили другу частину показу, що його започаткувала п-ні Ольга Платош — довга чорна сукня, торбинка і рукавички — все хрестиковий взір, а потім біла сатинова суконка, вишита внизу та в поясі — хрестиковий взір (Марта Пришляк), п-ні Аня Любинська в сукні з широким вишиваним поясом, п-ні Ірина Чайковська — сукня вишита з одного боку і торбинка, п-ні Кляра Гарасимів у сукні з чорної крепи, вишита яворівкою і п-ні Анна Сокольська — чорна сукня, взір „яворівка“.

Ці гарні зразки українського мистецтва переплетено виступом жіночого квартету „Черемшина“ під проводом п-ні Оксани Кузьми (Меланія Кузьма, Люба Кінах, Стефанія Пришляк і Христя Кінах — форт.), яких суконки були різнож прикрашені вишивкою.

Все це творило прекрасну мистецьку цілість. Усі пояснення п-ні Черниги були в двох мовах і численні американські гості були наравду захоплені.

Заходом цього ж Відділу СУА ім. Олени Степанів улаштовано рівнож Авторський Вечір письменниці Уляни Любович, що відбувся 21. вересня 1969 р. Численні присутні з запертим віддихом та з душевним переживанням слухали цікавих, хоч сумних, але правдивих споминів авторки з заслання в Казахстані.

На традиційних Вишиваних Вечерницях, що відбулися 4. жовтня 1969 при звуках оркестри п. Строцького, нагороди за найкращі довгі сукні признано пп. Любі Кінах, Ірині Капустянській і Орісі Сокольській, а за ко-

роткі пп. Ярославі Яцушко, Ніні Вересюк і Христі Кінах. Окреме признание за оригінальне уложення вишивки одержала п-ні Стефанія Павлічко.

Анна Пришляк
пресова референтка

ПОДЯКА

З приводу похорону нашої дорогої дружини й матері бл. п. Катерини Івашко в Маямі сердечно дякуємо о. Ричкунові, парохіві укр. катол. церкви, та всім тим, хто своїм співчуттям підтримав родину в тяжку хвилину морально, дарував чудові квіти й дав на Служби Божі. Спеціально зобов'язані ми відмітити сердечну підтримку пп. Анни й Ольги Максимович, які допомагали в улаштуванні похорону. Також хочемо подякувати п-ні Анні Галушці за влаштування поминок при помочі пп. Дмитрів, Леськів, Магали, Бездіз, Стек, Мікнов, Вишневської й інших.

Засмучена родина

ЗА ПРИСТОЙНІСТЬ

Усі ми свідомі, що останніми часами в суспільстві настають переломові зміни. Деякі з них є змінами на краще, деякі, хоч починаються в найкращій вірі, доводять до небажаних наслідків. Тепер помітний зворот до безпосередности у відносинах між людьми. На жаль, ця безпосередність доводить до затрати всякої міри пристойности. Це головно відчувається в новітніх продукціях фільмових чи телевізійних програм. Генеральна Федерация Жіночих Клубів Америки проголосила „Похід за пристойність у засобах публічної комунікації“. Заохочуємо наше членство взяти участь у цьому поході. Передусім треба нам запізнатись із системою класифікації фільмів, бойкотувати ті, що їх уважаємо невідповідними й заохочувати других, щоб їх не відвідували. Цим дамо відчутти, чого публіка собі бажає. Далше, пишім листи протесту, якщо вважаємо, що класифікація не була відповідно застосована. В усіх листах згадуймо специфічний фільм чи програму, яка була невідповідна, і подаваймо наші закиди проти даної програми. Час уже перестати нарікати на брак пристойности, а висловити свою опінію голосно й ясно!

Mr. Jack Valenti, President, Motion Picture Ass'n, 522 Fifth Ave., New York, N. Y. 10036.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА МУЗЕЙ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ:

З нагоди ювілею 22 Відділу СУА в Шикаго зложили членки й гості суму 225 дол.

20 дол.: Об'єднання Укр. Вет. Лікарів (д-р Петро Гладкий).

13 дол.: 22 Відділ СУА.

По 10 дол.: Люба Шандра, Ірина Попович, Дора Сасик, Лідія Кассараба, Лідія Смик.

..9 дол.: 29 Відділ СУА (п-ні Ірина Кузик).

..По 5 дол.: Анна Дячук, Ярослава Панчук, Оріся Ткачук, д-р Іван Рудавський, Уляна Павлинська, Марія Юзефович, Ярослава Фаріон, Оріся Городиловська, Надія Дзидзан, Ольга Забродська, Анна Ковальчук, Анна Дмитраш, Софія Крупкова, Марія Семків, Анастасія Хариш, Юлія Петиш, Осипа Цетвінська.

По 2 дол.: Марія Кецала, Іванна Горчинська, Оріся Гарасовська, мгр. Марта Прийма, Рома Турянська, Оріся Дурбак, Ольга Дзюбинська, Анна Михальцевич, Люся Самбірська, Ліна Басюк, Ганна Черінь, д-р Павло Турула, Н. Н.

По 1.50 дол.: Анізія Струц, Софія Дачишин.

По 1 дол.: Ольга Гайдук, Софія Сокологорська, Іванна Смолинська, Софія Несторович, Анна Кульчицька, Анна Білинська, Варвара Форович, Уляна Терлецька, Дарія Менцінська, Євгенія Бяла, Марія Дорожинська, Лідія Богдан, Анна Рибак, Дмитро Недовіз, Іванна Городиська, Люба Шеремета, Ольга Мартинюк, Стефанія Березецька, Анна Матійців.

Дальші пожертви на Музей Народної Творчості в Нью Йорку просимо складати в Шикаго на адресу:

Ярослава Фаріон
3111 W. Palmer Sq.
Шикаго, Ілл. 60647

НОВИЙ ГУРТOK КНИГОЛЮБІВ У НЮАРКУ

В жовтні 1969 р. відбулися перші вродисті сходини Гуртка Книголюбів при 28 Відділі СУА в Ньюарку. Присвячено їх обговоренню книжки „Зшиток малого монгола“ — Ольги Добрянської-Коренець. На сходинах, крім членок Гуртка Книголюбів і запрошеної письменниці, взяли участь членки 28 Відділу з головою п-ні С. Карапінкою на чолі та друзі авторки.

Сходини відкрила голова Гуртка п-ні Дарія Ярославська привітавши присутніх, а проводила ними заступниця п-ні Ольга Салук. Про потребу

Гуртків Книголюбів і їх значення як помосту між письменницями і читачками, сказала п-ні Наталія Чапленко, культ.-освітня референтка СУА. П-ні Д. Ярославська проаналізувала книжку в доповіді „Мої враження з прочитаної книжки“, що хоч зачисляється до книжок для дітей, але є й для дорослих добрим матеріалом до читання про дітей. П-ні Іванна Кононів читанням кількох уривків зілюструвала стиль і манеру писання авторки, а п-ні Ольга Муссаковська прочитала рецензію М. Пастернакової на цей твір із збірника „Ми і наші діти“. Книжка мала два видання (1943 і 1957 рр.) і дотепер є актуальна і почитна.

Також була виставка книжок, що нею зайнялася п-ні Ольга Цар, секретарка Гуртка, в центрі якої були книжки „Зшиток малого монгола“. Ще перед сходинами членки Гуртка розповсюдили біля 50 примірників цієї книжки. Присутні тепер могли її також купити й одержати автографи.

Троянди від Гуртка і побажання від присутніх були виявом пошани нюаркської громади до сеньйорки наших письменниць. За це все вона зі зворушенням подякувала.

При спільному чаї і домашньому печиві присутні ще довго обмінювалися думками. Гурток Книголюбів добре започаткував свою працю. Вітаємо його в нашій родині книголюбів і бажаємо успіхів у дальшій праці.

Н. Ч.

Вже вийшла з друку книжка

КУХОВАРСЬКІ ПРИПИСИ

яка вміщує:

М'ЯСИВО
ГОРОДИНА й ОВОЧІ
ПЕЧИВО

Упорядкувала НАТАЛІЯ КОСТЕЦЬКА

Ціна 2.50 дол.

Замовляти в Централі СУА
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

П'ЯТИЛІТТЯ ВІДДІЛУ

Дня 7. грудня 1969 р. 82 Відділ СУА на Бронксі відзначив своє 5-ліття святочними ширшими сходинами. Свято відкрила п-ні Мирослава Савчак, голова. Слідувала влучно й дотепно опрацьована програма, виконана силами членок. Членки прибули численно разом із родинами. Привіт від Централі виголосила п-ні Ірина Падок, статутова референтка Головної Управи.

БІБЛІОГРАФІЯ

КНИЖОК ЖІНОЧОГО ПЕРА

У Н. Ж. ч. 4, 1969, розпочали ми друкувати список книжок жіночого пера, що вийшли у вільному світі. Цю бібліографію творів доведемо до кінця 1967 р., даючи перегляд усіх родів жіночої творчості в друку.

18. Артим Ірина: „Прощання“, оповідання, Авгсбург, 1946 р.

19. Будко С. Н.: „Тавро Мефістофеля“, п'єса на 3 дії, Торонто, В-во „Пробоем“, 1964 р., ст. 32.

20. Будко С. Н.: „Весна“, п'єси для дітей, Торонто, 1964 р.

21. Бурачинська Л., ред.: „40-ліття Союзу Українок Америки“ (1925—1965), Філадельфія-Нью Йорк, 1965 р., ст. 172.

22. Bohachevsky-Chomiak Martha: „The Ukrainians in Eastern Galicia in 1848,“ Philadelphia, N.T.S. 1967, pp. 89.

23. Василева Олена: „Море житейське“, Нью Йорк, В-во „Життя“, 1962 р. Ст. 70.

24. Василева Олена: „Коли орбіти схрещуються“, повість, Нью Йорк, В-во „Слово“, 1967 р., ст. 205.

МАЯМІ, ФЛОРІДА

Збірка на похороні бл. п. Катерини Івашко на пресовий Фонд Н. Ж. дала, як слідує:

368-й Відділ УНСоюзу ім. Миколи Лисенка 5 дол., п-во Ромашко 2 дол., по 1 дол.: пп. Богданович, Мудрейко, Бізун, Венгльовська, Гелембін, Подубинська, Бойчук, Візняк, Ждан, Білоус. Щире Спасибі!

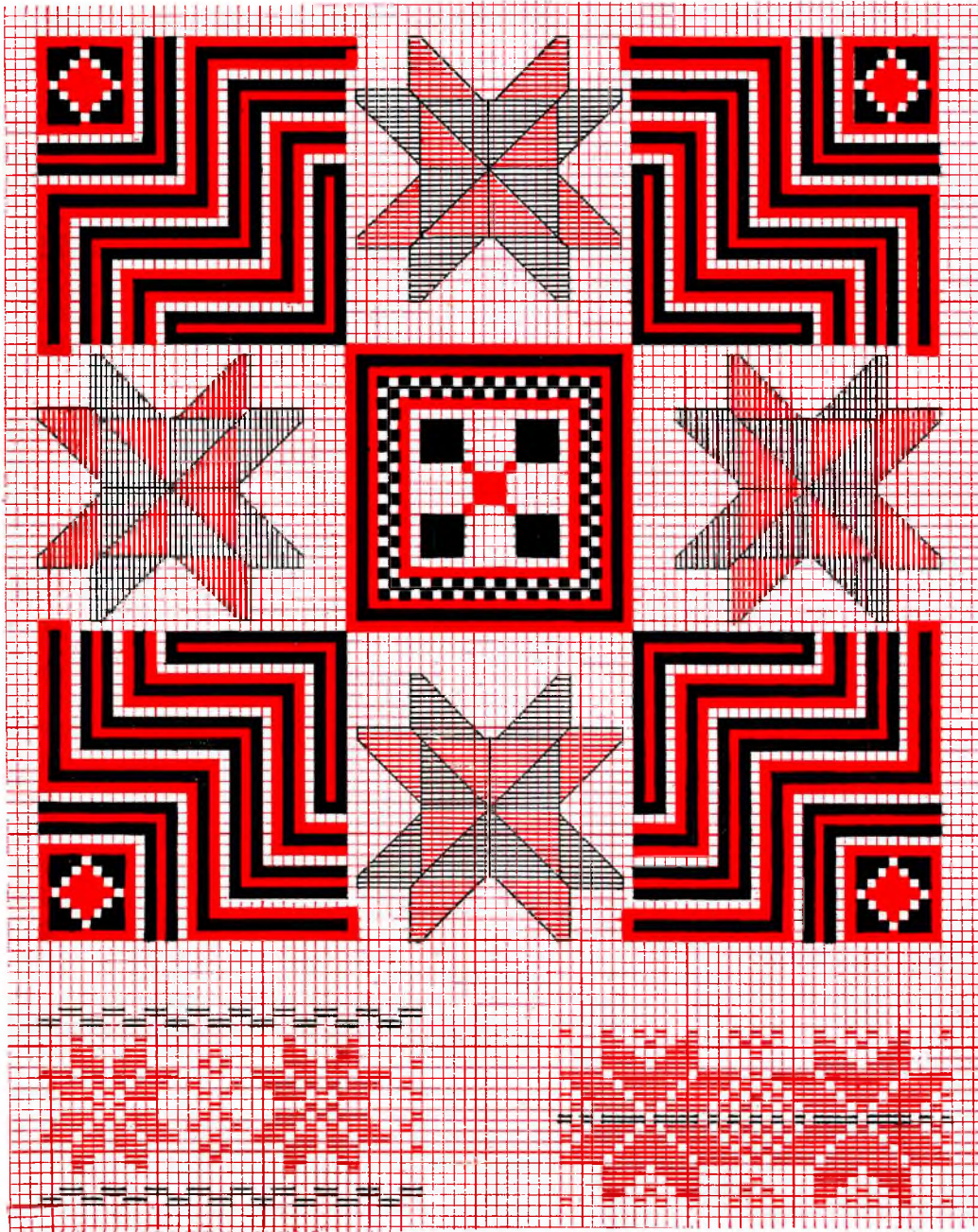
До наших передплатниць

Постановою Річних Зборів Гол. Управи ми приневолені піднести передплату Нашого Життя в 1970 році до 6 доларів. До того спонукує нас подорожіння коштів паперу й друку та поштової оплати.

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.
Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ — Серія 7, ст. 3 — UKRAINIAN DESIGNS

Взори з Полісся